

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

31. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

4. SRPNA 2013

Z obsahu:

**Najít Pána,
který nás utěšuje, a jít
utěšovat Boží lid**

Homilie Svatého otce
Františka při mši svaté
pro účastníky poutě semi-
naristů, noviců a novicek
z celého světa -
7. července 2013
- strana 2 -

**Čtvrthodinka
ve společnosti eucharistic-
kého Ježíše**

Sv. Antonín Maria Claret
- strana 6 -

**Reformátor
a průkopník v církvi:**

sv. Antonín Maria Claret
Hubert Gindert
- strana 7 -

**Naše pravá krása
pochází od Boha**

P. Branko Rados
- strana 8 -

**Papež se setkal
s uprchlíky a obyvateli
ostrova Lampedusa**

- strana 10 -

**Katechismus andělů
(32 - dokončení)**

- strana 11 -

**Farář a zednář, jak to jde
dohromady?**

- strana 13 -

Evangelizace se dělá na kolenou.

Editorial

„Tvé štěstí je schované v hloubce tvého vlastního srdce.“ Moudrá slova P. Branka Radose (str. 8-9) jsou jakoby klíčem k obsahu tohoto čísla Světla.

Mnozí hledají štěstí v pozemských věcech, ale slyšme svatého Augustina: Nepokojné je srdce člověka, dokud nespočine v Bohu. A můžeme dodat: Čeho je mé srdce plné, tím je naplněn i můj život, v tom vidím své štěstí. Máme-li tedy hledat své štěstí v hloubce svého srdce, je třeba s pokorou padnout na kolena a nechat samotného Boha, aby nám pravdivě odhalil, čím je naše srdce naplněno. Výsledkem takového odvážného počínu může být třeba i návštěva zpovědnice...

Když pozorně přečteme jednotlivé texty Světla, uvidíme, že projevem Božího štěstí v nás je přijetí a vyzarování Jeho útěchy. Tu útěchu je každý křesťan povolán dávat dále všem lidem, říká Svatý otec František. Je to jeden z misijních úkolů církve.

Základním opěrným bodem misijního poslání je Kristův kříž. Ten má v životě člověka mnoho podob, ale vždy je to vyjítí ze sebe sama a připodobnění se Kristu. Ztratíme-li ze zřetele Krista a ponecháme jen kříž, ten pak ztrácí svůj smysl a stává se trýznivou, nelogickou součástí lidských dějin. Proto je na křesťanech, aby byli pokud možno lidem nablízku v okamžicích, kdy hledají útěchu v soužení. Tak jak to třeba vidíme na příkladu Pia XII. v době 2. světové války (str. 5), nebo také u současného papeže Františka při návštěvě ostrova Lampedusa, kudy procházejí tisíce uprchlíků především ze subsaharské Afriky (str. 10).

Křesťan by měl být pozorný především ve věcech víry. Proto si oživme oficiální postoj církve v otázce takových filosofii, jako je např. zednářství (str. 13). Je jasné, že sotva mohou „spolu žít“ dvě navzájem si odporující filosofie, postavené na zcela rozličných základech. A to je kamenem úrazu i pro celou lidskou společnost: Nelze vyhovět všem a ve všem. Rozlišujícím měřítkem je pak srdce člověka, ve kterém sídlí Bůh, Dárce pravého štěstí.

K tomu všemu potřebuje křesťan mít duchovní sílu. Tu najde především v pokorném spočinutí u Ježíšových nohou (str. 6), v modlitbě a lásce k Matce Boží (po příkladu Svatého otce) a přijetím logiky Kristova kříže, která vede člověka od egoismu k totálnímu odevzdání se do Božích rukou. Tak můžeme pro své bližní odhalovat obraz Boha, ke kterému jsme byli stvořeni.

Daniel Dehner

Najít Pána, který nás utěšuje, a jít utěšovat Boží lid

Homilie Svatého otce Františka při mši svaté
pro účastníky poutě seminaristů, noviců a novicetek z celého světa – 7. července 2013, římská bazilika sv. Petra

Drazí bratři a sestry! Již včera jsem měl to potěšení setkat se s vámi a dnes je náš svátek ještě větší, protože se v den Páně shromažďujeme k Eucharistii. Jste seminaristé, novicové a novicky, mladí, kteří rozpoznávají svoje povolání, přišli jste z nejrůznějších částí světa a reprezentujete mládí církve! Církev je Kristovou nevěstou a vy v určitém smyslu představujete moment jejího zasnoubení, rozkvět povolání, období objeovávání, ověřování a formace. A to je velmi krásný stav, ve kterém se kladou základy budoucnosti. Děkuji, že jste přišli!

Dnes k nám Boží slovo promlouvá o misijním poslání. Kde se rodí? Odpověď je jednoduchá, rodí se povoláním, Pánovým povoláním. A koho On povolává, tak proto, aby jej poslal. Avšak jaký má být styl toho, kdo je poslán? Jaké jsou opěrné body křesťanského misijního poslání? Čtení, která jsme slyšeli, nám nabízejí tři body: radost útěchy, kříž a modlitbu.

První element: radost útěchy. Prorok Izaiáš se obrací k lidu, který prošel temným obdobím exilu, prodělal velmi těžkou zkoušku, ale nyní nadešel Jeruzalému čas útěchy, smutek a strach musejí udělat místo radosti: „Plesejte... jásejte... radujte se,“ říká prorok (Iz 66,10). Je to velké pozvání k radosti. Proč? Jaký je důvod tohoto pozvání k radosti? Proč Pán přivalí na svaté město blaho jako řeku útěchy a mateřské něhy? „Ponesou vás na zádech a na klíně vás budou laskat. Jako matka utěšuje svého syna, tak já vás potěším.“ (vv. 12-13) Jako si matka bere dítě na klín a utěšuje jej, tak Pán činí a bude činit s námi. Toto je ona řeka něhy, která nám dá tolik útěchy. Každý křesťan, a zvláště my jsme povoláni nést poselství naděje, které dává klid a radost: Boží útěchu a jeho něhu všem. Avšak jejími nositeli můžeme

být jedině tehdy, zakoušíme-li my jako první tu radost, kterou On potěšuje, radost z toho, že nás má rád. To je důležité, aby naše misie byla plodná, totiž cítit Boží útěchu a předávat ji! Několikrát jsem se setkal se zasvěcenými osobami, které měly strach před Boží útěchou... a trápily se tím... Nemějte však strach! Pán je Pánem útěchy. Pán je Otec a On říká, co s námi bude, jako to činí matka svému dítěti, něžně. Nemějte strach před Pánovou útěchou. V našem srdci musí zaznít Izaiášovo pozvání: „Těšte, těšte můj národ“ (Iz 40,1), a stát se misijním posláním. Najít Pána, který nás utěšuje, a jít utěšovat Boží lid – toto je misijní poslání. Dnes lidé zajisté potřebují slova, ale především potřebují, abychom dosvědčovali milosrdenství, Pánovu něhu, která rozehřívá srdce, probouzí naději, přitahuje k dobru; radost ze šíření Boží útěchy!

Druhým opěrným bodem misijního poslání je **Kristův kříž**. Svatý Pavel píše Galaťanům: „Ať je daleko ode mě, abych se chlubil něčím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista.“ (Gal 6,14) A mluví o „stigmatě“, tedy ranách ukřižovaného Ježíše jako o poznávacím znamení, znaku toho, že je apoštolem evangelia. Během své služby by zakoušel Pavel utrpení, slabost a porážky, ale také radost a útěchu. Toto je Ježíšovo velikonoční mystérium, tajemství smrti a vzkříšení. Právě tím, že se nechal vpravit do Ježíšova umírání, dostal svatý Pavel účast na jeho vzkříšení, na jeho vítězství. V hodině temnoty a zkoušky je již přítomen a působí úsvit světla a spásy. Velikonoční mystérium je tlukoucím srdcem misijního poslání církve! Zůstaneme-li uvnitř tohoto tajemství, jsme chráněni jak před zesvětštělou a triumfalistickou vizí, tak před sklíčeností, která může vzniknout

Dokončení na str. 5

Jestliže se neděle stala pro tebe opravdu dnem radosti z Kristova vzkříšení, využij dnešního dne, abys tuto radost přenesl i do svých všedních dnů. Načerpej z nedělní oslavy tolik poznání a síly, abys i uprostřed všednosti a každodenní práce dokázal myslet především na to, *co pochází shůry*. Pros Ducha Svatého, aby ti pomohl vykročit *cestou pravého poznání*, že tvůj život má tento jediný smysl: *obnovit svou podobu se svým Stvořitelem*.

Tento svět ti s neúnavnou horlivostí staví před oči znepokojujícím způsobem nejrůznější idoly, abys je následoval. Ale tys byl přece stvořen ke zcela jiné podobě. Může být něco vznešenějšího a významnějšího, než být podoben Bohu?⁽¹⁾ Podobát se čemukoliv jinému není nic jiného než *modloslužba*. Žít životem, který je s *Kristem skryt v Bohu*, to je přece tak vznešený stav, že opravdu stojí za to, umrtvit všechno pozemské. Podívalš-li se dobře pod povrch všeho, čím by tě svět chtěl tak štědře zahrnout, zjistíš, že za tím vším nestojí nic jiného než *zlá žádostivost a chamtivost*.

Nejvyšším ideálem pozemského člověka je zbožňování pozemských statků. Majetek je opravdovou modlou, bohem tohoto světa. Právě na toto nebezpečí chce Pán důrazně poukázat. Dává mu k tomu příležitost jeden člověk, který přichází za Ježíšem s neobvyklou žádostí: „Mistře, pomoz mi urovnat spor o dědictví!“

Byl jsi mnohokrát svědkem, jak Pán přijímá prosebníky nejrůznějšího druhu: přišli za ním slepí, ochrnutí, malomocní, posedlí zlým duchem, zarmoucení rodiče, a nikdo neodešel s prázdnou. Proč nechce vyhovět člověku, který si stěžuje, že ho poškozuje nespravedlnost jeho sourozence?

Je to proto, že Ježíšovo království není z tohoto světa. S tímto světem a jeho zásadami nechce mít nic společného. Boží království zakládá svou spravedlnost na jiném základě a o tom chce dnes znovu poučit své posluchače.

V tomto světě, který se klaní modle mamonu, je hlavním cílem kupit majetek a k tomu slouží také jeho nástroje moci a práva. Lidé tohoto světa se pokládají za tím moudřejší, dovednější a úspěšnější, čím více majetku se jim podaří nashromáždit. Nedbají při tom na to, že

Marnost nad marnost

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Život člověka není zajištěn tím, co má.

toto nakupené jmění *za všechno namáhání a snahu* nepřináší nakonec uspokojení a opravdovou radost, ale nepokoj a starosti, probouzí závist, chamtivost, rozepře a zlobu. *Ani v noci si neodpočine jejich srdce*. Ježíšovo království však nepotřebuje řešit majetkové rozepře. Má zcela jiné *stodoly a sýpky*. Ukládají se v nich opravdové poklady, které nevyžadují zámky, strážce ani bezpečnostní opatření, protože je neohrožuje ani rez, ani moli, ani násilníci či zloději.⁽²⁾ Ti, kteří přesto raději shromažďují jenom do svých stodol a na svá důmyslně zajišťovaná konta, neplatí v jeho království ani za moudré, ani za chytré. Pán je dokonce nazývá *blázny*.

Ačkoliv bohatci sami si s tím ve své zaslepenosti nedělají starosti, je u nich v nebezpečí něco mnohem většího než pozemské statky a pozemský život. Před Bohem může být člověk tím více ohrožen, čím více vlastní na této zemi.⁽³⁾ Co tedy je třeba udělat?

Je třeba *svléci ze sebe starého člověka s jeho počínáním*. Místo sobecké hrabivosti očekává Pán od svých učedníků vstřícnou a velkodušnou solidaritu a štědrost. *Starý člověk* myslí jen na sebe a na zajištění svého blahobytu. *Nový člověk* se nezatěžuje starostmi, co bude zítra, když už dnes je kolem tolik bližních, kteří nevědí, co si počít. Právo a spravedlnost Božího království spočívá v tom, že jeho moudří poddání více než na sebe myslí na potřebné. Můžeš se spolehnout na Pánovo slovo: když budeš hledat nejprve tuto *spravedlnost*, *všechno ostatní ti bude přidáno*⁽⁴⁾. Jen si vzpomeň na otázku, kterou položil Ježíš svým učedníkům, když se vrátili z první apoštolské cesty: *Když jsem vás poslal bez měšce, bez mošny, měli jste v něčem nedostatek? Odpověděli: Ne, v ničem.*⁽⁵⁾

Pokud se ti zdá, že nemáš ještě odvalu vykročit za Ježíšem *bez měšce a bez mošny*, můžeš prosit alespoň o tuto odvalu. Jen ten, kdo překročí práh bezmezného důvěry, pozná skutečnou svobodu Božích dětí. Pak si teprve uvědomíš, jak zbyteč-

Liturgická čtení

1. čtení – Kaz 1,2;2,21-23

Marnost nad marnost – praví Kaza-
tel – marnost nad marnost, všechno
je marnost. Vždyť se stává, že někdo
pracuje moudře, rozvážně a úspěšně,
a nakonec to dá do vlastnictví jinému,
kdo na tom nepracoval. I to je marnost
a velké zlo. Co má člověk za všechno
svoje namáhání a snahu, s níž se pla-
hočí pod sluncem? Ano, po všechny
dny má jen starosti; trápení je jeho za-
městnáním, ani v noci si jeho srdce
neodpočine. I tohle je marnost.

2. čtení – Kol 3,1-5.9-11

Bratři! Když jste s Kristem byli vzkří-
šení, usilujte o to, co pochází shůry,
kde je Kristus po Boží pravici. Na to
myslete, co pochází shůry, ne na to,
co je na zemi. Jste přece už mrtví
a váš život je s Kristem skrytý v Bo-
hu. Ale až se ukáže Kristus, náš život,
potom se i vy s ním ukážete ve slávě.
Umrtvěte proto všechno, co je ve va-
ších údech pozemského: smilství, ne-
čistotu, chlípnost, zlou žádostivost
a chamtivost, která je modloslužbou.
Neobelhávejte jeden druhého. Svleč-
te ze sebe člověka starého s jeho počí-
náním a oblečte člověka nového, kte-
rý se obnovuje k správnému poznání,
aby se podobal svému Stvořiteli. Tady
už není Řek nebo Žid, obřezaný nebo
neobřezaný, barbar, Skyta, otrok ne-
bo člověk svobodný, ale všechno a ve
všem je Kristus.

Dokončení na str. 9

ně tě zatěžují všechny *pozemské* starosti, když přece patříš *k lidu, který on pase, k stádu vedenému jeho rukou*⁽⁶⁾. Ve společnosti, kde nikdo neshromažďuje jen pro sebe, ale myslí i na druhé, nikomu nebude nic scházet. Vstoupit uvědoměle do tohoto království opravdové lidské solidarity znamená zcela konkrétně *obnovit svou podobu se svým Stvořitelem*.

Nezatvrzuj své srdce a uposlechni jeho hlasu. On je náš Bůh!⁽⁷⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Gn 1,26; ⁽²⁾ srov. Mt 6,20;

⁽³⁾ srov. Mt 19,24; ⁽⁴⁾ srov. Mt 6,33;

⁽⁵⁾ Lk 22,35; ⁽⁶⁾ srov. resp. žalm 95;

⁽⁷⁾ tamt.

Na slovíčko

Uprostřed prázdnin se můžeme ohlédnout zpět za uplynulým měsícem. Možná jsme mohli poznat nové kraje, nové lidi, přijít poprvé do farnosti, v níž jsme dosud nebyli, poznat živé společenství víry, poznat člověka, jenž nás přivedl blíž k našemu Pánu. Současně se nás může dotknout stín temnoty: žijeme ve světě, kde se hroubí základní hodnoty, jakými je rodina, přátelství, nezištnost, věrnost, zdrženlivost, sebeovládání; hroubí se vztah k Bohu. Můžeme se někdy ve dnech volna a „svobody“ ocitnout nečekaně přímo v epicentru zla a hříchu.

Člověkem, který toto silně prožil, je světec nadcházejícího měsíce srpna, katolický kněz, jenž vzešel z chudých poměrů, ale i z prostředí, které se zcela nechalo vést démonem nenávisti Francouzské „revoluce“ konce 18. století. Jeho intelektuální dispozice a studijní úroveň byly dosti nízké, ale zato byl naopak štědrě obdařen Boží moudrostí. Nesnažil se získat lidi pro víru psychologickými nátlakem a promyšlenými pastoračními metodami. Miloval Ježíše, žil ve spojení s ním. Rád s ním hovořil, naslouchal mu a hovořil o něm. Byl zbožný.

Svatý Jan Maria Vianney byl poslán jako málo schopný kněz na „ztracenou vartu“ – do vesničky Ars, kde žilo několik větších rodin, které tvořily pospolitost skrovné obce a zároveň rozpustilou a vůči Bohu i bližním nepřátelskou společnost, milující své sobectví – našel zde farnost pevně zakotvenou v hříchu.

Ve starém černobílém filmovém snímku vidíme názorně, jak tento kněz-světec reaguje první den, noc na temnotu, do níž poslušně vstupuje. Jeho kroky míří do kostela. Spíše do chátrající kostelní stavby, jejíž vnitřek plně odráží nenávist zednářské revoluce k životu, který neuznávala a proti kterému s veškerou vehemencí netolerance, nenávisti vystupovala: proti víře apoštolské katolické církve v Nejsvětější Trojici.

První kroky svatého kněze a nově jmenovaného duchovního pastýře vedou na místo, kde vždy třetí Božská Osoba – Duch Ježíšův – plně působí, na místo, kde se slaví mešní oběť. Uprostřed

kostela vidí našikmo převrženou kostelní lavici, nachází konečně svatostánek, v záři svíce pokleká před Ježíšem a celou noc se modlí za svěšené duše, které se v bezprostřední blízkosti kostela odávají cestě temnoty, hříchům, jimž vedou ty, které vedou ke smrti věčné: pýše, závisti, lakomství, smilstvu, nestřídmosti v jídle a pití, hněvu, lenosti.

Otec Jan se při této modlitbě spojuje s Ježíšem, který má moc nad satanem, a vyprošuje vítězství nad ním svým farníkům. Prosí, aby je sám Ježíš mocí Ducha z hříchu osvobozoval. Modlí se celou noc. Pak další a další noci. V prázdném kostele. Plná hospoda začíná žasnout. Už poznala, co znamená žít s ďáblem. Začíná na ni – tiše a nevtíravě – doléhat svět člověka, který ukazuje, že je naopak možné na této zemi žít s Bohem.

Svatý Jan Maria Vianney se modlí k živému Bohu, Božimu Synu Ježíši Kristu. Modlí se nikoli k předmětu – dřevu a kovu, z něž může být svatostánek vyroben – ale k živému Ježíši v Nejsvětější svátosti. Zde se skrývá tajemství jeho ohromného a lidsky nepochopitelného pastoračního úspěchu, o němž mu navíc ani nešlo. Nechtěl, aby za ním táhly davy. Chtěl být jen věrným duchovním vůdcem malého stáda, které se jako celek dostalo na scesti.

Modlitba v tichu před Ježíšem v Nejsvětější Eucharistii se nazývá adorace. Adorovat Ježíše znamená podle latinského významu slova modlitbu, která je cíleně zaměřená k jediné osobě (ad-oro) – modlit se směrem, zaměřením celé bytosti k Božimu Synu. Být zcela ponořen do vztahu jen k němu. Proto je přesnější překlad i výkladem: klanět se našemu Spasiteli; gesty těla vyjadřovat postoj svého srdce, úplnou odevzdanost jemu. Vzorem obdobných gest vyjadřujících tuto niternost bývají sochy andělů po stranách slitovnice Nového zákona – svatostánku, kde je náš Pán přítomen v Nejsvětější svátosti. Jeden z andělů mívá ruce pozdvížené, směřující ke gestu oranta majícího rozevřenou náruč, rozpjaté paže k přijetí moci Ducha Svatého a druhý anděl, „jenž se v úctě koří“, ukazuje pokoru, plné zasvěcení Ježíši

Kristu, bez něhož by přijetí Ducha Božího bylo cestou k zabřednutí do neskuptečnosti duchovního života, do přeludu.

Adorare – modlit se k osobě Ježíše – nikoli do prázdna – bylo pro svatého otce Jana zdrojem jeho celoživotního přátelství k našemu Pánu.

A stejně jako ony scény v životopisném filmu o faráři arském, tak i návštěva místností, kde žil, jeho kuchyně, ložnice, pracovny, pohled na zařízení jeho hospodářství dávají jasně poznání: cílem je pohled na Ježíše. Spojitost života v Duchu Svatém s prací, s hospodařením dnes ještě umocňují citáty z jeho katechezi a kázání, které jsou rozvěšeny v hospodářských místnostech a na dvoře jeho farního domu.

Proto není divu, že pádná slova arského pastýře na kazatelně i ve zpovědnici byla „polopatická“ a plná schopnosti poznávat Boží tajemství – a co je dnes pro uchování víry v našich rodinách a farnostech neméně důležité – předávat je těm, kdo upřímně Boha hledají. Ty svatý Jan Maria Vianney učil především dívat se na Ježíše.

To všechno nám stejně pádně odpovídá na otázku, jak se zachovat, když se uprostřed volného času prázdnin ocitneme mezi těmi, kdo v pravdě odpočívat nedokážou a ani nemohou, protože jsou svázáni hříchem. Jak se zachovat ve chvíli, když nás druzí k hříchům svádějí; jak se zachovat, když druzí od nás čekají, že k prostředí ztotočenému hříchem proneseme přesvědčivé slovo o svobodě dětí Božích; a nakonec, jak načerpat sílu, abychom před takovouto prázdninovou výzvou zbaběle neutíkali do levné a v tomto případě prázdné samoty „bezpečí“. Neexistuje bezpečnější přístav než adorace, která vede k niternému prožívání tajemství mše svaté. Odtud přijímáme posilu. A že se jedná o posilu, která vede do života věčného nás i ostatní naše spoluhříšníky, můžeme také v Ars vlastníma očima uvidět, když u bočního oltáře v bazilice pohlédneme na skleněnou rakev s uchovaným tělem statečného duchovního vůdce očekávajícího slávu vzkříšení. Ve skleněné rakvi vidíme jedno z „pomocných“ znamení budoucí proměny, věčného přebývání vykoupené duše a oslaveného těla u Ježíše, cíle naší rekreace; věčných prázdnin.

P. Oldřich

Najít Pána, který nás utěšuje, a jít utěšovat Boží lid - dokončení ze str. 2

ve zkouškách a neúspěších. Plodnost, pastorační plodnost evangelia není dána ani úspěchem, ani neúspěchem podle lidských hodnotových kritérií, nýbrž osvojením si logiky Ježíšova kříže, která je logikou vyjít z nás samých a darování se, logikou lásky. Je to kříž, vždycky Kristův kříž – neboť někdy nám nabízejí kříž bez Krista, a to není to pravé. Jedině Kristův kříž zaručuje plodnost našeho misijního poslání. A z kříže, nejvyššího úkonu milosrdenství a lásky, se znovu rodí „nové stvoření“ (Gal 6,15).

Nakonec třetí prvek: **modlitba**. V evangeliu jsme slyšeli: „Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žně.“ (Lk 10,2) Dělníci žni nejsou vybírání reklamními kampaněmi nebo výzvami ke službě a velkodušnosti, nýbrž jsou „vyvolení“ a „poslání“ Bohem. On si vybírá a posílá, On posílá a dává poslání. Proto je modlitba důležitá. Církev, říkal nám Benedikt XVI., není naše, nýbrž Boží. A kolikrát jen si my zasvěcené osoby myslíme, že je naše! A děláme z ní, co nás napadne. Avšak ne-

ní naše, ale Boží. Jeho je půda určená ke kultivaci. Misijní poslání je tedy především milost. Apoštol je plodem modlitby, v níž nachází světlo a sílu svého působení. Naše misie totiž nepřináší plody, ba dokonce zaniká v momentě, kdy se přeruší spojení se zdrojem, s Pánem.

Draží seminaristé, draží novicové a novicky, draží mladí, kteří rozpoznáváte svoje povolání! Jeden z vás, jeden z vašich formátorů, mi předevčírem řekl: „*Évangéliser on fait à genoux*.“ Slyšte dobře: „Evangelizace se dělá na kolenou.“ Buďte stále muži a ženami modlitby! Bez ustavičného vztahu s Bohem se misie stává řemeslem. Čím jsi ty? Krejčím, kuchařkou, knězem... Dělaš kněze, dělaš sestru? Nikoli. To není řemeslo, ale něco jiného. Riziko aktivismu, přílišné důvěry ve struktury číhá vždycky. Pohlédneme-li na Ježíše, uvidíme, že se před každým rozhodnutím a důležitou událostí usebral v intenzivní a dlouhé modlitbě. Pěstujeme kontemplativní dimenzi i ve víru těch nejvíce naléhavých a tíživých závazků. Čím více vás

misijní poslání táhne na existenciální periferie, tím více ať je vaše srdce sjednoceno s Kristovým srdcem, plným milosrdenství a lásky. Tady spočívá tajemství pastorační plodnosti Pánova učedníka!

Ježíš posílá své učedníky bez „měšce, mošny a opánek“ (Lk 10,4). Šíření evangelia není zajištěno ani počtem lidí, ani prestiží instituce, ani množstvím dostupných zdrojů. Záleží na tom, abychom byli proniknuti Kristovou láskou, nechali se vést Duchem Svatým a naroubovali vlastní život na strom života, kterým je Pánův kříž.

Draží přátelé, s velkou důvěrou vás svěřuji přimluvě nejsvětější Panny Marie. Ona je Matkou, která nám pomáhá přijímat definitivní rozhodnutí svobodně a beze strachu. Ona ať vám pomáhá dosvědčovat radost z Boží útěchy, nemít strach z radosti, Ona ať vás vpraví do logiky Kristovy lásky, abyste rostli ve stále intenzivnějším spojení s Pánem v modlitbě. Tak bude váš život bohatý a plodný. Amen.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

70. výročí návštěvy Pia XII. v bombardované římské čtvrti

Papež František připomněl 70. výročí návštěvy Pia XII. v místech postižených roku 1943 bombardováním spojeneckými vojsky. „Jako starostlivý a prozíravý otec“ – píše papež František v telegramu zasláném generálnímu vikáři římské diecéze – vydal se „mezi ještě doutnající trosky“ římské čtvrti poblíž baziliky svatého Vavřince, která byla tehdy srovnána se zemí.

„Papežovo gesto bylo znamením ustavičné snahy Svatého stolce a církve, jež nejrůznějšími způsoby, ve farnostech, řeholních institutech a konviktech dodávala zdejšímu lidu odvahu a povzbuzení,“ píše Svatý otec v telegramu, který přečetl 19. července generální vikář, kardinál Agostino Vallini, v bazilice sv. Vavřince za hradbami, kde u příležitosti tohoto výročí slavil mši svatou. „Bombardování této baziliky,“ píše se dále v telegramu, „je příležitostí k modlitbě za ty, kteří zahynuli, a k rozjímání o děsivé metle války. Mír je Božím darem,“ podotýká papež František,

„a potřebuje srdce ochotná jej přijmout a jednat ve snaze o smíření a pokoj“. „Pius XII.“ píše dále papež, „v oněch strašných chvílích po náletu na Řím bez váhání a bez jakýchkoli bezpečnostních opatření opustil Vatikán“, což bylo v té době gesto naprosto neobvyklé, „aby povzbudil a utěšil“ římské občany. „I při této příležitosti projevil se jako starostlivý pastýř, který je u svého stáde, zvláště ve chvílích zkoušky, a je připraven sdílet utrpení svého lidu.“

Papež František dále připomněl i všechny ostatní, kteří „v tak dramatické chvíli

spolupracovali na poskytování duchovní i materiální pomoci při hojení ran těla i duše a nesli pomoc těm, kteří přišli o svá obydlí.“ Mezi nimi byl také Mons. Giovanni Battista Montini, budoucí Sv. otec Pavel VI., tehdejší substitut státního sekretariátu, který papeže Pia XII. při jeho návštěvě v postižené čtvrti doprovázel. Podobně se i mnozí další biskupové, kněží, řeholníci a řeholnice v Římě a celé Itálii jako milosrdní samaritáni z evangelního podobenství skláněli ke „strádajícím bratřím, aby jim pomáhali a dodávali útěchu a naději. Byla to soutěž činorodé lásky, která zahrnovala každou ohroženou a potřebnou lidskou bytost,“ zdůrazňuje papež František, který v závěru svého telegramu poručil všechny obyvatele do ochrany Matky Boží, Salus Populi Romani. „Ona, která je Pannou něhy a útěchy, ať posílí víru, naději a lásku, aby se ve světě rozzářila Boží láska a milosrdenství.“

www.radiovaticana.cz

Čtvrthodinka ve společnosti eucharistického Ježíše

V textu „Čtvrthodinka“ nechává sv. Antonín Maria Claret mluvit Ježíše ke čtenáři - s ním, jako učitelem modlicího se společenství.

Není nutné, můj synu, mnoho vědět, aby ses mi zalíbil; stačí, že mě velmi miluješ. Mluv zde jednoduše se mnou, jako bys mluvil se svým nejlepším přítelem, jako bys mluvil se svou matkou, se svým bratrem.

1. Musíš mě za někoho o něco prosit?

Řekni mi jeho jméno, ať je to jméno tvých rodičů nebo tvých sourozenců a přátel. Řekni mi potom, co bys chtěl, co bych pro ně měl nyní udělat. Pros o hodně, hodně; neváhej prosit. Líbí se mi totiž velkorysí muži, kteří jdou tak daleko, že jaksi zapomenou sami na sebe, kvůli nouzi ostatních se zapomenou starat sami o sebe. Mluv ke mně jednoduše a upřímně o chudých, které chceš potěšit; o nemoc-

ných, které vidíš trpět; o zbloudilých, které nevroucněji toužíš vidět na správné cestě; o vzdálených přátelích, které chceš opět vidět po svém boku. Za všechny mi řekni alespoň jedno slovo, ale přátelské slovo, srdečné a milující slovo. Připomeň mi, že jsem slíbil splnit každou prosbu, která vychází ze srdce. A nebude prosba, s kterou se na mne obracíš, vycházet ze srdce, když je tvé srdce zvláště miluje?

2. A pro sebe, nepotřebuješ pro sebe nějakou milost?

Udělej, jestli chceš, celý seznam toho, co potřebuješ, a pojd', přečti mi ho.

Otevřeně mi řekni, že u sebe pocítuješ pýchu, lásku k smyslnosti a požitku, že jsi možná ješitný, nestálý, nedbalý... a pros mě o to, abych ti v těchto malých či velkých námáhách přišel na pomoc a abych tě zbavil takových bídností.

Nestyď se, ubohá duše! V nebi je tolik a tolik spravedlivých, tolik a tolik svatých první třídy, kteří měli stejné chyby. Ale oni pokorně prosili... a krok za krokem byli od toho osvobozeni.

A neváhej též prosit o dobré pro tělo a rozum: zdraví, schopnost paměti, šťastné dokončení tvé práce, obchodů nebo studia... Všechno to ti mohu dát a dám ti to; přeji si, abys mě o to prosil, pokud to nestojí proti tvé spáse, nýbrž ji zhodnocuje a podporuje.

Co potřebuješ právě dnes? Co mohu pro tvé dobro udělat? Kdybys věděl, jak moc si přeji ti pomoci.

3. Máš právě nějaké plány?

Vylož mi je do všech podrobností. Co tě zaměstnává? O čem přemýšlíš? Co si přeješ? Co mohu udělat pro tvého bratra, co pro tvou sestru, tvé přátele, tvé nadřízené? Co bys chtěl pro ně udělat?

A co se mě týká, nechtěl bys, abych byl oslavován? Nechtěl bys, abys mohl svým přátelům, které možná mnoho miluješ, ale kteří možná žijí tak, že na mě nemyslí, moci udělat něco dobrého?

Řekni mi: Co dnes nejvíce vzbuzuje tvou pozornost? Co si nejtoužebněji pře-

„Venite adoremus“ - „Pojďme, klanějíme se“: K tomu nás zve velký nápis u vchodu k adorační kapli v Altöttingu. Kaple vznikla z původní „pokladnice“ poutního místa: Papež Benedikt XVI. ji otevřel během své návštěvy 11. září 2006.

ješ? Jakými prostředky disponuješ, abys toho dosáhl? Řekni mi, když tvůj záměr dopadl špatně, a já ti vyjmenuji důvody tohoto špatného výsledku. Nechtěl bys mě získat pro sebe?

Já jsem, můj synu, Pánem nad srdci a jemnou silou je přivedu tam, kam se mi zlíbí, bez toho, abych je zbavil jejich svobody.

4. Možná se cítíš smutný a máš špatnou náladu...

Vyprávěj mi, zkroušená duše, vyprávěj mi ve všech podrobnostech, co tě činí smutnou. Kdo tě zranil? Kdo zranil tvou sebelásku? Kdo tě ponížil? Pojd' na mé srdce, které má účinný balzám na všechny rány tvého srdce. Sděl mi všechno a brzy dojdeš tak daleko, že mi řekneš, že podle mého příkladu všechno odpouštíš, všechno zapomeneš, a jako odměnu dostaneš mé utěšující požehnání.

Máš snad strach? Cítíš ve své duši neurčitou trdomyslnost, která je sice neopodstatněná, ale přesto ti nepřestává rvát srdce? Vrhni se do náruče mé prozřetelnosti! Jsem u tebe; máš mě zde po svém boku. Vidím všechno, slyším všechno a v žádném okamžiku tě nenechám bez pomoci.

Ve své encyklice o svaté liturgii *Mediator Dei* z 20. 11. 1947 píše Pius XII. k eucharistické adoraci:

„Během času církev zavedla různé druhy této úcty, den ze dne krásnější a prospěšnější: jako například zbožné a každodenní návštěvy božských svato-stánků; požehnání Nejsvětější svátosti; slavnostní průvody ve městech i na venkově, zvláště při příležitosti eucharistických sjezdů a klanění se veřejně vystavené Nejsvětější svátosti...“ (130)

„Tyto úkony zbožnosti podivuhodně přispěly k rozkvětu víry a nadpřirozeného života církve bojující zde na zemi, která se takovýmto počínáním stává do jisté míry ozvěnou církve vítězné, která věčně pozvedá hymnus chvály k Bohu a k Beránkovi, »jenž byl zabit« (Zj 5,12; srov. 7,10). Proto církev nejenom schválila, nýbrž i vzala za své a svou autoritou potvrdila tyto úkony zbožnosti, které se během staletí rozšířily. (srov. *Trident.*, sez. 13, hl. 5, kán. 6) Vyvěrají z ducha posvátné liturgie: a proto, jsou-li vykonávány s náležitou důstojností, vírou a zbožností, jak toho vyžadují posvátné obřady a předpisy církve, jistě přispějí velmi mnoho k prohloubení liturgického života.“ (131)

Cítíš určitou odtažitost u lidí, kteří tě dřív měli rádi, kteří na tebe zapominají a od tebe se vzdalují bez toho, abys jim k tomu poskytl sebemenší důvod? Pros za ně a já je opět přivedu na tvou stranu, pokud nebudou překážkou tvé spásy.

5. A nechtěl bys mi sdělit nějakou radost?

Proč se o to se mnou nechceš podělit, vždyť jsem tvůj přítel? Vyprávěj mi, co od věčerejška, od tvé poslední návštěvy u mě potěšilo tvé srdce, a takříkajíc tě rozesmálo. Možná jsi zažil příjemná překvapení; možná jsi dostal šťastné zprávy, dopis, znamení náklonnosti; možná jsi překonal nějaké těžkosti, dostal ses z bezvýchodné situace... Všechno je to mé dílo a já jsem to udělal pro tebe.

Proč bys mi za to neměl ukázat vděčnost a jednoduše mi jako syn svému otci říci: Děkuji, můj Otče, děkuji. Díky s sebou přináší nová blaha, neboť dobrodiní se líbí, když naleznou odpověď.

6. Nechceš mi nic slíbit?

Čtu, jak už víš, v hlubinách tvého srdce. Lidi lze snadno vést za světlem, Boha ale ne. Mluv tedy se mnou zcela upřímně. Jsi pevně rozhodnut vyhnout se každé příležitosti ke hříchu, zřící se každého předmětu, který ti škodí, nečíst žádnou knihu, která dráždí tvou představivost, nestýkat se s žádným člověkem, který do tvé duše přináší zmatek? Budeš k druhému člověku, kterého jsi chápal jako nepřítel, protože se proti tobě provinil, opět milý a pozorný?

Tak dobrá, můj synu, jdi zpět do svého zaměstnání, do dílny, ke své rodině, studiu...

Ale nezapomeň na čtvrthodinku, kterou jsme zde spolu strávili příjemným rozhovorem v samotě svatostánku. Zachovej, jak jen budeš moci, mlčení, pokoru, vnitřní usebrání, odevzdanost, lásku k bližnímu. Miluj mou matku, která je též tvou. Nejsvětější Pannu... A přijď zítra opět se srdcem, které je ještě více naplněno láskou, ještě více odevzdáno mé službě. Tak každý den v mém srdci nalezněš novou lásku, nové blaho, novou útěchu.

Z „Manā del Christiano, arreglado por venerable P. Claret“ (Nueva edición, Barcelona 1922, str. 149–153). Do němčiny přeložili kletetini ve Würzburgu.

Z Der Fels 6/2013 přeložil -tk-

Reformátor a průkopník v církvi: sv. Antonín Maria Claret

**Církev se reformuje ve svých svatých.
Následovníci apoštolů přitom mají zvláštní úkol.**

Antonín Maria Claret se narodil 23. prosince 1807 v době, kdy vládly napoleonské nepokoje, do kterých bylo vtaženo i Španělsko. Ačkoli v sobě cítil povolání ke kněžství, musel se svými sourozenci pracovat v rodinné tkalcovské dílně. Antonín byl technicky a organizačně tak šikovný, že mu bylo jako 21letému nabídnuto místo technického ředitele ve velké tkalcovské firmě. On to ale odmítl, protože chtěl sloužit Bohu. Roku 1835 byl vysvěcen na kněze. Antonín Claret šel do Říma, aby byl k dispozici Kongregaci pro šíření víry (Propaganda fidei). Vstoupil k jezuitům, ale kvůli nemoci musel noviciát opustit a vrátil se zpátky do Španělska. Nedostal žádnou faru, ale byl poslán, aby zvěstoval evangelium občanskou válkou a politickými šarvátkami zničené zemi. V některých dnech kázal šest až osm hodin a seděl mnoho hodin ve zpovědnici. Mladý kněz měl neuvěřitelné úspěchy v obrácení hříšníků. Nevyhýbaly se mu ale ani nepřátelství a pomluvy.

Antonín Claret byl nejplodnějším náboženským spisovatelem Španělska. Byl nejčtenějším autorem své doby. Jeden vedoucí anarchista o něm roku 1861 prohlásil: „Kdyby pater Claret nebyl, Katalánci by poselství revoluce rozuměli. Muž nepředstavitelně mnoha aktivit opět pokřesťanštil svými mnoha tisíci kázáními nevykykle dobrými celé Katalánsko.“

16. července 1849 založil v kněžském semináři ve Vichu misionářské sdružení „Synové Neposkrvněného srdce Mariina“. Krátce nato byl proti své vůli povolán do úřadu arcibiskupa v Santiagu na Kubě. Jeho diecéze neměla již 14 let biskupa. Obrovská diecéze s 3,4 mil. katolíků měla jen 14 farností. Když 16. února 1851 přišel do svého biskupského města na Kubě, okamžitě zorganizoval pro

své kněze exercicie. Kam přišel Antonín Claret na vizitaci, provedl nejdříve lidové misie. Stejně jako předtím v Katalánsku měl nový biskup velké úspěchy v obrácení hříšníků, ale také mnoho protivníků. Došlo k pomlouvačné kampani proti němu, ale také k pokusu o jeho vraždu, kterému unikl jen těsně.

Když byl roku 1857 královnou Isabelou povolán zpět do Španělska, očekával

své sesazení. Ke svému velkému překvapení ho ale královna chtěla za svého duchovního vůdce. Tím ovšem stál Antonín Claret před těžkým a delikátním úkolem přinutit královnu, aby opustila své milence a vrátila se k svému právoplatnému manželovi a aby vedla spořádaný manželský život. Nakonec byla královna Isabela ochotna zúčastnit se u Antonína Clareta exercicií

a vést spořádané křesťanské manželství. Tím se změnil i mravní život na španělském královském dvoře. Během deseti let svého působení na dvoře využil Antonín Claret svého vlivu i k tomu, aby kněží, kteří se vyznamenali ctnostmi, horlivostí a věděním, byli jmenováni biskupy. Požehnané působení provokovalo opět pomluvy proti Antonínu Claretovi, jež se šířily novinami, časopisy, knihami a divadelními hrami. Přesto mohl ve všech městech a zvláště také jako podporovatel laického apoštolátu a laické spirituality rozvinout velké působení. Jeho hlavní dílo „Prímá cesta“ bylo rozšířeno ve dvou milionech exemplářích.

Když roku 1868 vypukla ve Španělsku revoluce, odešel s královskou rodinou do exilu do Francie. Zemřel 24. října 1870 v cisterciáckém opatství Fontfroide.

Zdroj: W. Schamoni, Reformer der Kirche, Matthias-Grünwald-Verlag, Mainz 1970

Z Der Fels 6/2013 přeložil -tk-

Naše pravá krása pochází od Boha

Jestliže je On středem našeho života, budeme opravdově krásní a opravdově šťastní. To nám ve svém kázání mládeži vysvětluje bývalý farář v Medžugorje. Nejen mládež, ale i mnozí další bez rozdílu věku zde mohou nalézt podněty k hlubšímu pochopení opravdu šťastného života v Boží blízkosti.

Milá mládeži, drazí bratři a sestry. Chtěl bych své kázání začít jedním příběhem: Jednoho dne jeden král těžce onemocněl. Bolesti se stupňovaly a on byl čím dál neklidnější. Jeho služebníci viděli, jak je bezradný, a tak pozvali nejlepší lékaře a nejvýznamnější hvězdoporce na královský dvůr. Dlouhé dny se snažili rozpoznat, o jakou nemoc se jedná a jaký lék by se na ni nejvíce hodil. Nakonec recept zněl: Král bude zdravý v okamžiku, kdy si na sebe obleče košili nějakého šťastného člověka. Ale na královském dvoře se nenašel nikdo, kdo by o sobě mohl říci, že je šťastný. Tak hledali služebníci ve všech městech a vesnicích. Ale každý, koho se zeptali, zda je šťastný, odpověděl: „Ne!“ První byli nešťastní, protože byli sice ženatí, ale nemohli mít žádné děti. Druzí, protože byli chudí, třetí, protože byli těžce nemocní. Čtvrtí, protože jejich láska nebyla opětována. Pátí, protože byli sice rodiči, ale jejich děti vedly nespořádaný život, a šestí, protože se jim nedařilo v práci. A tak to šlo dále. Příběh pokračuje: Služebníci byli velmi zklamáni – tak obtížné si hledání nepředstavovali. Zcela unavení s pohledem obráceným k zemi se vrátili. Najednou uslyšeli šťastný hlasitý zpěv nějakého muže, který seděl před chatrčí zhruba sto metrů od nich a vyhříval se na sluníčku. „Proč jsi tak šťastný?“ zeptali se ho. „Nemám zvláštní důvod. Zpívám si jen proto, že jsem jednoduše šťastný.“ Když to královi služebníci slyšeli, zavýskli a rychle běželi k němu, aby si vzali jeho košili. Jaké bylo ale jejich překvapení: Tento muž neměl vůbec žádnou košili.

Pravá krása leží v tvém nitru

Nevím, moji milí mladí přátelé, jak často jste možná zažili, že vaše přítelkyně, váš přítel řekli: „Dnes vypadáš nějak šťastně. Dnes z tebe vyzařuje zvláštní krása!“ Jak často svými silami, svým

rozumem, možná také svými penězi usilujeme o to, abychom vypadali hezčí. Na svém obličejí a těle schováváme dokonce věci, které nepovažujeme za hezké. Ale to je jenom maska. Zapomínáme, že není naším úkolem vypadat pěkně: máme být opravdově krásní – vnitřně, čímž rozvíjíme naši duchovní krásu. Když se vizionáři v Medžugorje zeptali Matky Boží, jak to, že je tak krásná, odpověděla: „Jsem krásná, protože miluji.“ Tvoje krása netkví v tvém kadeřníkoví, ale v tvých vlasech, které ti Bůh daroval, a dokonce i potom, když máš pleš. Tvoje krása, to zvláštní na tobě, není v tvých drahých brýlích, nýbrž v tvých očích, které ti daroval sám Pán. Krása nespočívá v tomto pěkném zlatém náramku nebo prstenu na tvém prstu, nýbrž je to krása této ruky, která chce druhým pomáhat a dělat dobro. Také v tom tkví krása, když v tvé ruce je růženec a ty se modlíš. Blaze tobě, pokud to tak je: když růženec nevisí jen na vnitřním zrcátku tvého auta nebo nevisí celý rok jen okolo tvého krku, nýbrž když je růženec ve tvé ruce. Nezapomeň, pokud je růženec tvá pravá ozdoba, pak jsi velmi přitažlivý. Pak jsi jako mladý muž skutečně největší, nejodvážnější, který bude přitahovat každou mladou ženu. Jako u pravé mladé ženy nespočívá krása v tvých řetízích, které visí okolo tvého krku, nýbrž ve tvém srdci, které miluje, které je skromné, pokorné, jednoduché a věrné.

Jsi šťastný?

Maria je krásná, protože miluje, ale nejen to. Maria je šťastná, protože miluje, a Maria je požehnaná, protože miluje. Proto, milý mladý muži, milá mladá ženo, nechci se vás ptát, zda jste krásní, neboť vím, že jste. Každý je svým způsobem pěkný a sympatický, a proto se tě dnes večer zeptám na to, co na první pohled není vidět, co nezachytí ani kamera, ani fotoaparát. Nečekám od tebe žádnou odpověď, ale prosím tě, aby sis sám

odpověděl: Jsi šťastný? Jsi naplněný? Jsi požehnaný? Miluješ? Když na tyto otázky můžeš svými rty a svým životem odpovědět „ano“, pak jsi požehnaný. Jsi krásný. Krásnější již být nemůžeš. Není třeba na tvou hlavu posazovat korunu a zvolit tě královnou krásy, neboť jsi královnou i bez koruny. Chci ti dnes večer říci: Ne podváděj již sám sebe.

Nejhlubší přání tvé duše, tvého bytí a tvého života není být pěkný, nýbrž být svatý. Nebýt úspěšný, nýbrž šťastný. Nebýt v lásce egoistický, mít požitky, nýbrž milovat opravdově, to znamená, zcela se odevzdat. Proto se snaž své přítelkyni/svému příteli líbit svatostí, upřímností, čistotou, mravností a zbožností. Pak budete oba šťastní a požehnaní a neztratíte nic na své kráse. Naopak budete krásu vyzařovat, neboť ten, můj milý příteli, kdo je bohatý na Boha a kdo jako blahoslavená Panna Maria přijímá a uchovává ve svém srdci každé slovo, tedy ten, kdo miluje, je stále krásný, neboť krása je věc srdce a ducha, ne těla. Když ti to nyní vyprávím, neznamená to, že se o své tělo nemusíš starat. Ne, chci ti jen říci, abys nezapomněl na „kosmetické salóny“, které jsou pro duši!

Nespokoj se jen s pár drobký

Posledních deset let jsem se pokaždé zúčastňoval setkání mladých v Medžugorje a mnozí mi říkali, že sem jezdí každý rok, protože je to tu krásné. Těší mě, že se ti tu líbí, ale nezůstávej stát na tomto bodě, kde se spokojuješ jen s pár drobký. Vezmi si mnohem víc! Vezmi si to nejlepší, nejhezčí, co toto místo nabízí: Slovo Boží, které slyšíme, a poselství Matky Boží. Přijmi ho do svého srdce a oživ svůj život s vánkem Ducha Svatého v této živé přítomnosti zmrtnýchvstalého Krista, zvláště při eucharistické adoraci. Jdi do zpovědnice! Ať božský lékař uzdraví tvé rány! Ať tě osvobodí od všeho toho, co tě zotročovalo. Ať skrze sílu svatého přijímání

posiluje tvé kroky a ať učiní tvůj pohled opět jasným. Tento pohled, který je možná trochu nebo hodně zamlžený. Můj příteli, nebuď zde jen napůl, ale přijmi celou léčbu! Nic nestojí, nebolí a nic při tom neztratíš, naopak, mnoho dostaneš.

V tyto dny potkáš sám sebe a potom toho, kdo tvé jméno vepsal do své dlaně a kdo tě s touto božskou láskou a silou miluje. Chtěl bych, aby ses vracel radostnější, duchovně obohacený a aby ses pak mohl rozhodnout, že chceš být světlem dobroty Boží ve své rodině. Nezapomeň, jsi ten, kdo se musí změnit, kdo musí růst a kdo se musí obrátit. Víte, co odpověděla Matka Tereza novináři jednoho časopisu, když se jí zeptal, jestli by mu řekla, co není v církvi dobré a co se musí změnit? Odpověděla: „Vy a já, nejsme dobří. Musíme se změnit.“ Vaše mládí a krása na mě dělají dojem, přesto vám musím říci, že můžete být ještě krásnější. To budete potom, když budete ještě svatější. Dělají na mě dojem kněží, kteří vás sem doprovázejí a kteří se skutečně mnoho nasazují. Ale já vím, že můžeme být ještě lepší, a my budeme. To je to, co nám Kristus říká: „Bud'te svatí, neboť já jsem svatý.“ Matka Boží zde říká: „Modlete se, milujte, postěte se, obraťte se, a pak budete pěkní, šťastní a svatí!“

Dej Ježíšovi ve svém životě hlavní roli

Vypráví se, že když se známý umělec Leonardo da Vinci rozhodl namalovat obraz „Ježíš, rybář lidí“, uchýlil se do ústraní a měsíce se postil. Chtěl, aby lidé, kteří uvidí postavu Ježíše, Ho poznali jako Spasitele, který je cesta, pravda a život. Když hotový obraz ukázal svým přátelům, byli mnozí nadšení, ale větší na říkala: „Tato loď je neskutečně krásná!“ To ho tak zabořilo, že když přátelé odešli, loď přemaloval, takže na obraze zůstal jen Ježíš. Milý mladý příteli, to, co ti chci říci, je: Já a ty budeme šťastnější, krásnější a spokojenější, když bude Ježíš Kristus sám stát ve středu našeho životního obrazu. Když mu v „našem“ filmu dáme hlavní roli a ne jen nějakou vedlejší. Kdybychom se dnes večer Ježíše zeptali, čím by chtěl v našem životě být, co myslíte, že by odpověděl? Odpovím trochu obrazně, ale jsem si jistý, že odpověď znám! Ježíš by určitě řekl: „Chtěl

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Lk 12,13-21

Někdo ze zástupu požádal Ježíše: „Mistře, řekni mému bratroví, aby se rozdělil se mnou o dědictví!“ Odpověděl mu: „Človče, kdo mě ustanovil nad vámi soudcem nebo rozhodčím?“ Potom jim řekl: „Dejte si pozor a chraňte se před každou chamtivostí. Neboť i když má někdo nadbytek, jeho život není zajištěn tím, co má.“ Pověděl jim toto podobenství: „Jednomu bohatému člověku se na poli hojně urodilo. Uva-

žoval tedy sám pro sebe: „Co mám udělat? Vždyť už nemám, kam svou úrodu uložit! Tohle udělám,“ řekl si, „strhnu své stodoly, vystavím větší a tam složím všechno své obilí i své zásoby. Pak si mohu říci: Máš velké zásoby na mnoho let. Klidně si žij, jez, pij, vesele hoduuj!“ Bůh však mu řekl: „Blázne, ještě této noci budeš muset odevzdat svou duši, a či bude to, co jsi nashromáždil?“ Tak to dopadá s tím, kdo si hromadí poklady, ale není bohatý před Bohem.“

bych být tvým mobilním telefonem, ne víc a ne méně.“ Proč by to měl Ježíš říci? Existuje bezpočet důvodů. Ty a tvůj mobil jste neoddelitelní. Jak často jsi denně zaměstnán svým mobilem? Možná je to dokonce tvůj mobil, na který se v průběhu dne díváš nejčastěji. Velmi starostlivě dáváš pozor, aby nespádl a nepoškodil se, a pravděpodobně mu patří poslední pohled, než jdeš spát. Ráno je to pravděpodobně tvůj mobil, komu patří tvůj první pozdrav. Tvé ucho je tak pozorné – nikdy nepřeslechneš jeho tón. Jak často registruješ, co říká tvůj přítel? Ale u mobilu odpovídáš hned. Máš jej stále u sebe. Ve škole, na univerzitě, v práci, ve společnosti a nezřídka také v kostele. Je to skutečně střed tvého života. A Ježíš by nechtěl být ničím jiným – chtěl by být tvým mobilem. Chtěl by být každý den, každý moment s tebou. Ale věz, nechce se ti vnucovat, jen když mu to dovolíš, a proto rozhodni nyní, během tohoto setkání, že všechny tyto lodě ze svého života odstraníš, jež tě vedou k drogám, k alkoholu, k nemožnostíem, k egoismu a k polovičatosti – jednoduše k závislosti a k hříchu. Učiň Ježíše svým kapitánem, pak nebudeš nikdy dělat chyby. To je to, co nám Matka Boží tak často říká: „Postavte ho, mého Syna, na první místo.“ Služebníkům v Káně v Galileji řekla: „Co vám řekne, to učíte.“ Co je to, co ti Ježíš říká? To je zajímavé. Ježíš nikdy neříká: „Pokud mi chceš patřit, musíš dělat to či ono, jinak to nesmíš, to je podmínka.“ Ne, to není Ježíšův slovník. Ježíš říká jen: Miluj, odpouštěj, modli se, raduj se, chval Boha... a Ježíš říká: Bud' šťastný!

Chtěl bych se ještě krátce vrátit k příběhu ze začátku. Všichni máme své sny o štěstí, ale všichni víme, kolik snů zůstane nesplněných. Protože člověk si představuje, že štěstí je tam, kde zrovna člověk není. Proto se tě nyní ptám: Kde je tvé štěstí? Myslíš si, že tvé štěstí je ve výšce milionů nebo možná v kůži toho, komu se stále tleská? Ve fotbalistovi s milionovou smlouvou nebo v této populární zpěvačce, modelce, herečce? Ne! Ježíš by ti chtěl v tyto dny říci: Tvé štěstí je schované v hloubce tvého vlastního srdce. Leží ve skutečnosti, že jsi stvořen k obrazu Božímu a že tě Bůh tak miluje, že se pro tebe stal člověkem. Miluje tě tak, jako by na tomto světě již nikdo neexistoval. Proto nezapomeň – také pak, když je ti jako oněm fotbalistům řečeno, že nesmíš říci nebo na tričku ukázat, že patříš Ježíšovi. Ale ukaž to svým životem a svým srdcem. A když to musí být, řekni to i nápísem na svém tričku, že patříš Ježíšovi a Matce Boží. Nejen pěti procenty, ale sto procenty.

Milí mladí, myslete na to, že štěstí je tvé štěstí, ale šťastný můžeš být jen ve své kůži a ve své košili. Proto nehledej štěstí někde mimo. Neschovávej košili, kterou ti dal sám Bůh. Bůh na tebe myslel už před 20, 40, 60 lety, když tě tvořil. Proto: Nesundávej si tuto košili a nehledej jinou. Udělej jedno. Začni milovat Boha. Pak budeš upřímně milovat sebe a ostatní lidi a skutečně budeš ten nejšťastnější.

Z Medjugorje aktuell 79/2009
přeložil -tk-

Maria, Hvězdo mořská

Před zakončením bohoslužby v Salině pronesl Svatý otec František před ikonou Panny Marie následující modlitbu:

„Maria, Hvězdo mořská, znovu se obracíme k tobě, abychom našli útočiště a spočinutí, abychom prosili o ochranu a záchranu.

Matko Boží a Matko naše, obrať svůj něžný pohled na všechny ty, kdo denně podstupují nebezpečí na moři, aby zajistili svým rodinám nezbytné živobytí, chránili úctu ke stvoření a sloužili pokoji mezi národy.

Ochránkyně migrantů a pocestných, pomoz svou mateřskou péčí mužům, ženám a dětem nuceným utéci ze svých zemí a hledat budoucnost a naději. Kéž se setkání s námi a s našimi národy nestane zdrojem jejich nových a ještě horších otroctví a ponižení.

Matko milosrdenství, vypros odpuštění nám oslepeným sobectvím, uzavřeným do vlastních zájmů, uvězněným do obav, jsme nevěšmaví k potřebám a utrpení bratří. Útočiště hříšníků, vypros konverzi srdce těch, kdo generují válku, nenávisť a chudobu, vykořisťují bratry a jejich křehkosti a hanebně obchodují s lidským životy.

Vzore lásky, žehnej mužům a ženám dobré vůle, kteří přijímají a slouží těm, kdo přistávají na této zemi: přijatá a darovaná láska ať je zárodkem nových bratrských vztahů, jítřenkou pokojného světa. Amen.“

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Papež se setkal s uprchlíky a obyvateli ostrova Lampedusa

Dne 8. července přijel papež František na ostrov Lampedusa, periferii Itálie i Evropské unie, místo, kudy, často riskující život, procházejí ročně tisíce uprchlíků zejména ze subsaharské Afriky, aby hledali důstojnější život. Jednalo se o první cestu papežova pontifikátu. Na letišti byl pozdraven a přivítán Mons. Franceskem Montenegrem, arcibiskupem z Agrigenta. Potom oba vypluli lodí z Cala Pisana, doprovázeni 120 rybáři ostrova až do přístavu na Lampeduse. Během plavby vhodil papež do vody věnec z květin na památku uprchlíků, kteří přišli v moři o život.

V cíli plavby, v Punta Favalaro, byl Svatý otec pozdraven celou řadou uprchlíků, s kterými prohodil pár slov. Jeden z nich přečetl nahlas dopis, ve kterém nejprve poděkoval papeži za jeho návštěvu, a poté, co vyličil strašlivé zážitky na cestě na Lampedusu, ho poprosil o pomoc. Zároveň ve svém dopise poprosil o pomoc všechny evropské země. Papež všem přítomným poděkoval a vysvětlil, že přijel na Lampedusu, aby se s nimi za všechny modlil. Tento ostrov je totiž místem utrpení, neboť v jeho vodách zahynulo již 20 000 uprchlíků. Poté papeži za jeho návštěvu poděkovala starostka ostrova Giuseppina Nicolini.

Nakonec se papež vydal na sportoviště do Saliny, kde slavil mši svatou s tisíci přítomnými, kteří ho přivítali skandováním, transparenty, nápisy a žluto-bílými vlajkami. Kalich, biskupská berla a am-

bon byly vyrobeny ze dřeva lodí uprchlíků, přičemž jiné uprchlické lodě byly rozmístěny po areně. Barva ornátu byla v tento den fialová, neboť se jednalo o bohoslužbu smíření.

Hlavní otázka papežova kázání zněla: „Kde je tvůj bratr?“ Při hledání zodpovědnosti za to, co se stalo, bylo čím dál více zřejmé, že naše konzumní společnost, jak ji papež František označil, činí člověka necitlivým pro to, co ho vrací zpět k bližnímu. Mluvil o globalizaci lhostejnosti. Prosil Boha o odpuštění za to, co se stalo, a o milost slzí nad chováním všech. Po mši svaté a modlitbě k Panně Marii, Hvězdě mořské, se papež obrátil ke všem přítomným slovy: „Chtěl bych ještě jednou poděkovat obyvatelům Lampedusy za jejich lásku k bližním, za jejich příkladné přijetí uprchlíků a pomoc, kterou vykonávají. Biskup řekl: Lampedusa je maják. Ať je

tento příklad majákem pro celý svět, ať má svět odvahu přijmout ty, kdo hledají lepší život. Děkuji za vaše svědectví. Děkuji vám také za vaši přátelskost, které se mi od vás dostalo skrze Dona Stefana. Vyprávěl mi, co on a jeho kaplan dělají. Děkuji vám všem a děkuji i vám, Done Stefano.“

Jak informovalo Rádio Vatikán, mnoho uprchlíků potom řeklo, že se díky papežově návštěvě konečně cítili být bráni vážně a vnímáni jako lidé. Doposud byli neviditelní, nyní je ale svět vidí a již nemůže tento problém popírat.

*Zdroj: Zenit.org
Přeložil -tk-*

Papež František u Benedikta XVI.

19. července navštívil papež František emeritního papeže Benedikta XVI., aby jej požádal o duchovní podporu a modlitbu za svou nadcházející cestu do Brazílie a za mladé lidi, kteří přijedou na Světové dny mládeže do Ria de Janeiro. Oznámilo

to tiskové středisko Svatého stolce. Benedikt XVI. ujistil papeže Františka o své modlitbě na tento úmysl a podělil se o intenzivní a krásné zkušenosti z minulých setkání v Kolíně, Sydney a Madridu.

Podle zpráv zahraničních agentur

Katechismus andělů (32 – dokončení)

Kdo může vykonávat exorcismus?

Aby se skutečně jednalo o dílo jednající Církve, musí být exorcista pověřen místním ordinářem, a to buď pro jednotlivou osobu, či pro skupinu osob, nebo bez omezení.

Kdo může být exorcizován?

I ti, kdo nejsou katolíky, mohou mít prospěch z některých svátostí a zvláště mohou být po alespoň stručné katechezi exorcizováni. Tak židé, muslimové nebo vyvažiči starých náboženství mohou skutečně požádat o pomoc katolické exorcisty.

Jaký bude výsledek boje dětí světla proti synům temnot?

Poslední kniha Písma svatého, Apokalypsa (srov. Zj 21,2–5), nám zjevuje, že lidské dějiny skončí vítězstvím Krista a Církve nad ďáblem, utrpením, smrtí a hříchem: „A uviděl jsem svaté město, nový Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha; bylo vystrojeno jako nevěsta okrášlená pro svého ženicha.

A uslyšel jsem od trůnu mohutný hlas: »Hle – Boží stan mezi lidmi! Bůh bude s nimi přebývat; oni budou jeho lidem, a on – Bůh s nimi – bude jejich Bohem. On jim setře každou slzu z očí: Nebude už smrt ani zármutek, nářek ani bolest už nebude, protože co dříve bylo, pomínulo!« A ten, který seděl na trůně, řekl: »Hle, všechno tvořím nově!« Pak dodal: »Napiš: Tato slova jsou spolehlivá a pravdivá.« “

IKONOGRAFIE

Proč zobrazování andělů neustále láká umělce?

Již od počátku křesťanské éry vidíme, že každá doba vztahuje na anděly obraz svého budoucího stavu. Ale základní důvod celého náboženského zobrazování je teologického řádu: jakmile se Slovo vtělilo, přirozenému sklonu lidského ducha bylo dovoleno, „aby viditelným způsobem poznával Boha a byl uchvácen láskou k věcem neviditelným“ (srov. vánoční prefaci).

Druhým důvodem je, že projevy nebeských obyvatel jsou natolik propojeny s dějinami lidstva, že by tyto dějiny byly neúplné, kdybychom ony projevy nepřipomínali. Konečně, kdo by neviděl, že sama myšlenka nebeských bytostí má v sobě

něco tak milého a libezného, že to vždy inspirovalo umělce?

Již na počátku dějin Církve můžeme spatřovat na zdech katakomb archanděla Gabriela po boku Panny Marie, což je nepochybně první vyobrazení světa andělů.

Náhrobky ze 4. století z arlesské školy představují anděly, jak přijímají lidskou duši, jež odchází z těla zemřelého s rysy malého dítěte a vítá se s anděly. Tak prosť jsou tato primitivní vyobrazení.

Ve středověku na tympanonech a hlavících sloupů našich katedrál – na těchto jakýchsi kamenných biblich – můžeme vidět anděly, jak radostně ohlašují hodinu posledního soudu (obr. 1) a znovuotevření ráje (obr. 2).

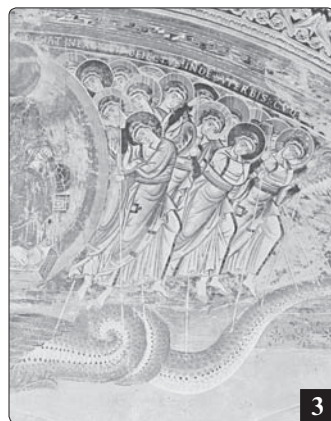
Románské fresky z 11. a 12. století pokračují v tradici posvátného umění a vedou zrak k tichu a kontemplaci: to vyjadřuje tato dlouhá řada andělů útočících na draka (Itálie). Nesetkáváme se zde se zuřivou nelítostností bitvy, nýbrž s jednotným pohybem zachovávajícím shodný výraz každé tváře: umělec nechce rozptýlovat pozornost, ale vnuknout představu síly a stálosti Boží (obr. 3). Ve stejném románském duchu je např. vyhotoven relikvíář s andělem z 12. století (z pozlacené mědi), který je naplněn pokojnou a klidnou vážností (obr. 4).

Je to však umění došlé z Byzance, které dalo andělům – s jakou okázalostí! – místo, které jim náleží. Objevují se tehdy – s vážnou a majestátní tváří – jako velcí služebníci nebeského dvora. Takové je můžeme vidět na mozaice v Ravenně (obr. 5 a 6).

U Slovanů, věrných byzantské tradici, není svatý Michael obutý a s přílbou, chystající se rozsekat ďábla, nýbrž je zcela soustředěn na *bytí* jako takové. Váženost ikony (obr. 7) překračuje psychologickou rovinu na úroveň, jejíž tajemství moderní doba ztratila. V Řecku ji dobře vyjadřuje anděl vzkříšení z Mileseva (obr. 8). Jak je vzdálen od renesančních andělků, kde lidské, příliš lidské zastíňuje posvátné!

Ve 13. století si vyhradil zvláštní místo Fra Angelico, jehož obrazy jsou zaplaveny nebeskou atmosférou. Obdivuhodní jsou jeho hudební andělé, mnohdy příliš líbezní, kteří se u něho cítí jako doma.

Ale jeho zobrazení Zvěstování jsou dost různorodá a po zablesknutí motýlích křídel (obr. 9) nás malíř šťastně přivádí do sféry ticha, kde se bude konat jedno z největších tajemství. Je to freska z III. cely v klášteře San Marco (obr. 10). ▶

► V 15. století, na rozhraní dvou epoch, žil (mezi jinými) Rogier van der Weyden. Připomeňme jeho oltářní obraz v hospici v Beaune ve středu se svatým Michaelem (obr. 11), vyznačujícím se působivým majestátem a vzhledem bez výrazu – takřkajíc bez jeho samého – v liturgickém rouchu a s pavími křídly (nesmrtelnost). Povšimněme si andělů nesoucích insignie: s jakou zdrženlivostí a s jakou úctou jsou jejich ruce zahaleny do závoje, aby mohli držet nástroje Kristova utrpení (obr. 12)!

Ve Villeneuve-lès-Avignon se nachází mistrovské dílo Korunování Panny Ma-

rie od Enguerranda Quartona. Je to veliké panorama odvíjející se kolem Nejsvětější Trojice. Připomeňme jen červené anděly, kteří si zakrývají tvář (obr. 13), a modrého anděla v extázi, jehož sklopená hlava se vynořuje z moře mraků (obr. 14).

V období gotiky se zobrazování andělů zlidšťuje, až upadá do jakési akademičnosti. Na obličejích anděla na katedrále v Remeši se rýsuje úsměv, který byl do té doby v posvátném umění neznámý (obr. 15).

Objevení úsměvu ohlašuje periodu úpadku, kdy mlčení duše ustupuje hybnosti citů: to, co se představuje na povr-

chu jako pokrok, se ukazuje jako pokles v hloubce.

Pak nastal hluboký zlom renesance a obrat směrem k dekadenci se zrychloval až do 18. století. Umění upadlo do jakéhosi *naturalismu* (servilní napodobeniny přírody), jdoucího ruku v ruce s talentem nepopíratelné virtuozity. V barokních chrámech se rojí smějící se a buclaté děti (*bambini*), jejichž zobrazování dalo křesťanské zbožnosti osudovou ránu, protože je pravdou, že překroucení nějaké skutečnosti působí více zla než její negace.

Oproti tomu období romantismu doznává pověstnou obnovu v rytcích Gusta-

vu Doré, u kterého, aniž by se úplně vymanil z naturalismu, zobrazování světa andělů je šťastně korigováno schopností a elegancí linií (obr. 16).

Konečně na počátku 20. století jsme přítomni renesanci posvátného umění vyznačující se návratem k duchu dávných časů (Římanů a Byzantinců). Nemůže se zde zamlčet jméno sochaře Henriho Charliera a – mezi jeho díly – monumentální postava anděla z Apokalypsy v Acy (obr. 17). Sám autor odhalil smysl: anděl, tak jak ho koncipoval, se nezvedá ze země, jako je tomu u vítězné Samothraké, která se nedokáže odpoutat od slunce, nýbrž sestupuje z nebe do světa lidí, do kterého klade své nohy, aby oznámil konec časů. Jsme tu vzdáleni od humanismu renesance, jsme dokonce dále od líbeznosti Fra Angelika a mnohem blíže freskám ze Svatého Savína a mozaikám z Ravenny, kde se andělé zdají vážní a nehybní, s pohledem upřeným do věčnosti.

Konec

Z francouzštiny přeložili ing. Antonín Džbáněk a P. Štěpán M. Filip OP

Farář a zednář, jak to jde dohromady?

Bývalý farář Pascal Vésin zahájil v neděli 14. července *Pochod na Řím*, jak to sám nazval (Marche sur Rome). Vyšel spolu s hrstkou stoupenců z Mégève v Horním Savojsku. Plánuje, že pěšky dorazí do Říma za čtyřicet dní, chce požádat o přijetí u papeže Františka a v každém případě počítá s tím, že si jej všimnou žurnalisté.

Kdo je tento kněz? Proč byl zbaven úřadu faráře a proti čemu chce protestovat? Příběh je prostý. Roku 2001 tento katolický kněz z diecéze Annecy, vysvěcený roku 1996, vstoupil do zednářské lóže francouzského Velkého Orientu. Tato zednářská obediencia je ve Francii nejpčetnější a také nejotevřenější antikatolická. Otec Vésin své sympatie k zednářství nejednou vyjádřil, a tak byla jeho příslušnost k tomuto spolku veřejným tajemstvím. Teprve v roce 2010 si jej však zavolal jeho biskup, Mons. Yves Bouvineau, který byl informován anonymním dopisem. „Nejsem zednář, jsou to pomluvy,“ odpověděl zprvu na otázku svého biskupa. O rok později však jeho lóže vydala leták propagující konferenci, na níž – jak tam stálo – měl otec Vésin vystoupit „co by zednář“. Byl tedy znovu dotázán svým biskupem a tentokrát se přiznal. Byla mu poskytnuta doba na rozmyšlenou, aby se mohl rozhodnout, zda chce být v lóži, anebo v církvi, a biskup vše oznámil v Římě na Kongregaci pro nauku víry. Letos v březnu, poté co farář Vésin ze zednářské lóže odmítl vystoupit, Kongregace oznámila jeho suspenzi.

Možná příliš málo a příliš pozdě – biskup mohl zasáhnout dříve a důrazněji – ale v dnešní době je to alespoň něco. Tím spíše, že zmíněný biskup sám všechno vysvětlil věřícím, kteří se zdráhali vzdát se svého oblíbeného faráře, a vydal nótu nazvanou „Křesťan a zednář: důvody neslučitelnosti“. Jde o vynikající dokument, který ukazuje, že postoj církve k zednářským lóžím se stále řídí „Prohlášením o zednářství“ vydaným 26. listopadu 1983 Kongregací pro nauku víry. Podepsal jej tehdejší kardinál Ratzinger a výslovně schválil papež Jan Pavel II. Jde tedy o papežské magisterium. Toto třicet let staré prohlášení tvrdí, že „negativní soud církve o zed-

nářských sdruženích zůstává nezměněn, protože jejich principy byly vždycky považovány za neslučitelné s naukou církve, a proto je vstup do nich zakázán. Věřící, kteří patří k zednářským sdružením, jsou ve stavu těžkého hříchu a nemohou přistupovat ke svatému přijímání.“

Dokument francouzského biskupa z Annecy vysvětluje, že zákaz členství v zednářské lóži jakékoli obediencie pro katolíky, a tím spíše pro kněze plyne z faktu, že „samotným základem zednářství je relativismus. Ten je jádrem neslučitelnosti vzhledem k důsledkům, jaké má na obsah víry i na samotný úkon víry, na mravnost jednání a na příslušnost k církvi, Kristovu tělu. Zednáři popírají možnost objektivního poznání pravdy. Po zednáři se žádá, aby byl svobodným člověkem, který neuznává žádnou podřízenost dogmatu, což v sobě zahrnuje zásadní odmítnutí každého věroučného postoje církve, která »stojí na dogmatickém základě«.“

Nepřekvapuje, že francouzský Velký Orient reagoval na postoj církve výrokem o „návratu inkvizice“. Překvapuje však spíše solidarita, kterou i některé katolické časopisy vyjádřily Pascalu Vésinovi, jenž údajně pouze hájí svobodu myšlení. Jak ale vysvětluje papež František v encyklice „Lumen fidei“, církev není místem, kde si každý vede svou. Pán jí svěřil, aby zvěstovala pravdu. Víra není vágní sentiment, ale má přesný obsah vyjádřený právě dogmaty, jež by zednářství chtělo poslat do výslužby. Celá tato událost ukazuje na poměrně vážný zmatek panující mezi mnohými katolíky, pokud jde o povahu zednářství.

Vésin tedy vyšel oslavit Francouzskou revoluci pochodem na Řím a láká také další tím, že se prohlašuje za stoupence homosexuálního manželství. Zdá se, že to spolu nesouvisí, ale souvislost zde asi je, jakmile se totiž akceptuje zednářský relativismus, je otevřena cesta k vyjednávání o všech principech i k přijetí všech moderních „práv“.

Z internetového deníku *La nuova bussola quotidiana*, 14. července 2013
Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan

Pondělí 5. 8. 2013: 6:05 Octava dies (731. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Učedníci a misionáři **7:05** V pohorách po horách - Kriváň **7:20** Přejeme si... **7:35** Pasekářská pouť 2012 **7:45** Zkouška víry **8:00** Post Scriptum s P. Adamem Ruckim **8:20** Pro vita mundi (37. díl): prof. MUDr. Kvetoslav Šipr, CSc. **9:00** Poselství svatých: Johanka z Arku **9:10** Trnavská univerzita **9:25** Don Bosco v Angole **9:40** Na východ od Říma **10:00** Jako hořčičné zrnko (1. díl) **10:45** Léta letí k andělům (57. díl): Mons. Jan Graubner **11:05** Obec Šúrovce **11:15** Noeland (22. díl) **11:40** Sedmihlásky **11:45** Maminčiny pohádky (7. díl): O ošklivé Pepině I. **11:55** Z pokladů duše: Ing. Roman Čiviš - Každá práce má své hranice [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Ars Vaticana (15. díl) **12:15** Planetshakers **2 13:40** Octava dies (731. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Lovci duší **14:40** CHKO Žďárské vrchy - Dářská rašelinistiště (8. díl) **14:55** P. Raniero Cantalamessa - Panna Maria - naše matka a sestra ve víře **15:45** Levoča 2012 **16:00** Půtník **16:10** V posteli POD NEBESY V. (5. díl) **17:00** NOEparáda (215. díl) [L] **18:05** Na východ od Říma **18:20** Poutní místa v Čechách a na Moravě: Velehrad **18:25** Sedmihlásky **18:30** Maminčiny pohádky (8. díl): O ošklivé Pepině II. [P] **18:45** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (18. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **19:05** Na koberečku **19:15** Zprávy z Věčného města: 5. 8. 2013 [P] **19:25** Z pokladů duše: Ing. Roman Čiviš - Každá práce má své hranice **19:30** I. absolventský koncert Akademie Václava Hudečka **20:13** [L] **21:05** Příběhy odvahy a víry: Profesorka Valentina Puziková (18. díl): 80 let tajnou řeholnici [P] **21:30** Cesta k domovu **21:55** Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. - Rozvoj osobní víry dítěte **22:45** Octava dies (731. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:20** Noemova pošta: srpen **0:50** Obec Šúrovce.

Úterý 6. 8. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 5. 8. 2013 **6:15** Stonavská Barborka 2012: Slavnostní koncert **7:25** Don Rua - nástupce **7:50** Cesta k andělům (69. díl): Jana Sieberová **8:40** Marina **9:10** Budu pomáhat: Zajíček na koni **9:17** Krůček po krůčku **9:45** Poselství svatých: Johanka z Arku **10:00** Octava dies (731. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. - Rozvoj osobní víry dítěte **11:20** Na východ od Říma **11:35** Sedmihlásky **11:40** Maminčiny pohádky (8. díl): O ošklivé Pepině II. **11:55** Z pokladů duše: ThLic. P. Vojtěch Koukal - Dobrá evangelizace [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (61. díl): Dechovka **12:35** Zprávy z Věčného města: 5. 8. 2013 **12:50** Ars Vaticana (15. díl) **13:00** Svědek naděje (2. díl): Svatý Kopeček **13:40** V pohorách po horách - Kriváň **13:55** Lovci duší **14:25** Noemova pošta: srpen **16:00** Přejeme si... **16:15** Vlci v Lužici **16:50** Kde dřevo voní láskou **17:05** Léta letí k andělům (57. díl): Mons. Jan Graubner **17:25** Děti Ventanas **17:50** Obec Šúrovce **18:00** Noeland (22. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** Maminčiny pohádky (9. díl): O pěti prstech **18:35** Hermie a ustrašený pavouk **19:05** Káva **19:15** Rok vína **19:40** Zpravodajské Noeviny (507. díl): 6. 8. 2013 [P] **19:55** Z pokladů duše: ThLic. P. Vojtěch Koukal - Dobrá evangelizace **20:00** Živě s biskupem: Mons. František Václav Lobkowicz OPraem. **21:00** Dopisy z rovníku **21:40** Zpravodajské Noeviny (507. díl): 6. 8. 2013 **22:00** Hlubinami vesmíru: s Dr. Vladimírem Wagnerem 2. díl **22:40** Zprávy z Věčného města: 5. 8. 2013 **22:50** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **23:00** Post Scriptum s P. Adamem Ruckim **23:20** Přejeme si... **23:35** Mikroregion Hornolidečsko **0:05** Cvrlikání (11. díl): Žamboši.

Středa 7. 8. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (507. díl): 6. 8. 2013 **6:20** P. Raniero Cantalamessa - Panna Maria - naše matka a sestra ve víře **7:10** Obec Šúrovce **7:20** Cesta k domovu **7:40** Příběh slovenské řeky **7:55** O starých Starých Hamrech **8:40** Ars Vaticana (15. díl) **8:50** Pro vita mundi (37. díl): prof. MUDr. Kvetoslav Šipr, CSc. **9:30** Zprávy z Věčného města: 5. 8. 2013 **9:45** Outdoor Films (4. díl) **11:45** Sedmihlásky **11:50** Maminčiny pohádky (9. díl): O pěti prstech **11:55** Z pokladů duše: Vendy Čivišová - Jak nepřijít pozdě [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Příběhy odvahy a víry: Profesorka Valentina Puziková (18. díl): 80 let tajnou

řeholnici **12:30** Gustav Ištok - Kříž je moje cesta **12:50** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (18. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:15** Cvrlikání (11. díl): Žamboši **14:20** Post Scriptum s P. Adamem Ruckim **14:40** Poselství svatých: Johanka z Arku **14:50** Na koberečku **15:00** Levoča 2012 **15:10** Učedníci a misionáři **15:40** Zpravodajské Noeviny (507. díl): 6. 8. 2013 **16:00** NOEparáda (215. díl) **17:00** V posteli POD NEBESY V. (6. díl) **18:00** Octava dies (731. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Maminčiny pohádky (10. díl): Čarovná křída I. **18:40** Sedmihlásky **18:45** Zprávy z Věčného města: 5. 8. 2013 **18:55** Franz Liszt: Virtuóz hudby **19:40** Přejeme si... [P] **19:55** Z pokladů duše: Vendy Čivišová - Jak nepřijít pozdě **20:00** Léta letí k andělům (58. díl): Jana Dominika Bohušová **20:20** ThLic. Veronika Barátová - Rodina jako obraz Boží **21:05** Misie slovenských salesiánů v Belgii **22:00** Večer chval (23. díl): manželé Radovi **23:20** Obec Šúrovce **23:30** CHKO Žďárské vrchy - Dářská rašelinistiště (8. díl) **23:50** Slavnostní koncert ze Křtin u Brna.

Čtvrtek 8. 8. 2013: 6:05 Lovci duší **6:35** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (18. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:55** Léta letí k andělům (58. díl): Jana Dominika Bohušová **7:15** Platinové písničky (61. díl): Dechovka **7:45** Vlci v Lužici **8:15** Rok vína **8:40** Živě s biskupem: Mons. František Václav Lobkowicz OPraem. **9:40** Přejeme si... **10:00** Noemova pošta: srpen **11:05** Maminčiny pohádky (10. díl): Čarovná křída I. **11:55** Z pokladů duše: P. Pavel Semela - Život je jako běh [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Slavnostní koncert ze Křtin u Brna **13:20** Don Bosco v Angole **13:40** Na východ od Říma **14:45** Pro vita mundi (37. díl): prof. MUDr. Kvetoslav Šipr, CSc. **15:25** Marina **16:00** Zpravodajské Noeviny (507. díl): 6. 8. 2013 **16:15** Svědek naděje (3. díl): Hradec Králové [P] **16:45** V pohorách po horách - Kriváň **17:30** Ars Vaticana (16. díl) **17:40** Obec Šúrovce **17:55** Hermie a ustrašený pavouk **18:25** Sedmihlásky **18:30** Maminčiny pohádky (11. díl): Čarovná křída II. **18:40** Cesta k andělům (69. díl): Jana Sieberová **19:30** Budu pomáhat: ICTUS **19:55** Z pokladů duše: P. Pavel Semela - Život je jako běh **20:00** Jak potkávat svět (8. díl): se Štěpánem Rakem a jeho synem Janem-Matějem **21:30** Kus dřeva ze stromu: Habr **21:45** Post Scriptum s kardinálem Dominikem Dukou **22:10** Přejeme si... **22:25** Octava dies (731. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:55** Platinové písničky (61. díl): Dechovka **12:35** Zprávy z Věčného města: 5. 8. 2013 **12:50** Ars Vaticana (15. díl) **13:00** Svědek naděje (2. díl): Svatý Kopeček **13:40** V pohorách po horách - Kriváň **13:55** Lovci duší **14:25** Noemova pošta: srpen **16:00** Přejeme si... **16:15** Vlci v Lužici **16:50** Kde dřevo voní láskou **17:05** Léta letí k andělům (57. díl): Mons. Jan Graubner **17:25** Děti Ventanas **17:50** Obec Šúrovce **18:00** Noeland (22. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** Maminčiny pohádky (9. díl): O pěti prstech **18:35** Hermie a ustrašený pavouk **19:05** Káva **19:15** Rok vína **19:40** Zpravodajské Noeviny (507. díl): 6. 8. 2013 [P] **19:55** Z pokladů duše: ThLic. P. Vojtěch Koukal - Dobrá evangelizace **20:00** Živě s biskupem: Mons. František Václav Lobkowicz OPraem. **21:00** Dopisy z rovníku **21:40** Zpravodajské Noeviny (507. díl): 6. 8. 2013 **22:00** Hlubinami vesmíru: s Dr. Vladimírem Wagnerem 2. díl **22:40** Zprávy z Věčného města: 5. 8. 2013 **22:50** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **23:00** Post Scriptum s P. Adamem Ruckim **23:20** Přejeme si... **23:35** Mikroregion Hornolidečsko **0:05** Cvrlikání (11. díl): Žamboši.

Pátek 9. 8. 2013: 6:05 Obec Šúrovce **6:15** Z Jasné Hory do světa **6:30** NOEparáda (215. díl) **7:35** Hlubinami vesmíru: s Dr. Vladimírem Wagnerem 2. díl **8:15** CHKO Žďárské vrchy - Dářská rašelinistiště (8. díl) **8:30** Levoča 2012 **8:40** ThLic. Veronika Barátová - Rodina jako obraz Boží **9:25** Umění sklářských mistrů **10:00** Na koberečku **10:10** Příběhy odvahy a víry: Profesorka Valentina Puziková (18. díl): 80 let tajnou řeholnici **10:35** Klapka s... (53. díl): Evou a Jaroslavem Boudovými **11:40** Sedmihlásky **11:45** Maminčiny pohádky (11. díl): Čarovná křída II. **11:55** Z pokladů duše: Jana Sieberová - Hospicová spirituální péče [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Bludička lásky **12:35** Propast **13:05** Ars Vaticana (15. díl) **13:15** Léta letí k andělům (58. díl): Jana

Dominika Bohušová **13:40** Planetshakers **2 15:00** Mikroregion Východní Slovácko [P] **15:10** Cesta k domovu **15:30** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (18. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **15:50** Jeden den v Kocourkově **16:00** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **16:15** Kde dřevo voní láskou **16:30** Rok vína **16:55** Živě s biskupem: Mons. František Václav Lobkowicz OPraem. **18:00** Noeland (22. díl) **18:25** Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce **18:35** V posteli POD NEBESY V. (6. díl) **19:30** Kus dřeva ze stromu: Habr **19:45** Zprávy z Věčného města: 9. 8. 2013 [P] **19:55** Z pokladů duše: Jana Sieberová - Hospicová spirituální péče **20:00** Kulatý stůl: Cesta za poznáním svědků víry 20. století **21:30** Levoča 2012 **21:45** Jako hořčičné zrnko (2. díl) [P] **22:35** Přejeme si... **22:50** Cesta k andělům (69. díl): Jana Sieberová **23:40** V pohorách po horách - Kriváň **0:00** Naše peníze, jejich osud.

Sobota 10. 8. 2013: 6:05 Mikroregion Východní Slovácko **6:15** Post Scriptum s kardinálem Dominikem Dukou **6:40** Přejeme si... **6:55** Svědek naděje (3. díl): Hradec Králové **7:20** Zprávy z Věčného města: 9. 8. 2013 **7:30** Marina **8:00** Léta letí k andělům (58. díl): Jana Dominika Bohušová **8:20** Poselství svatých: Johanka z Arku **8:35** Noeland (22. díl) **9:00** Sedmihlásky **9:05** Hermie a ustrašený pavouk **9:40** NOEparáda (215. díl) **10:40** V posteli POD NEBESY V. (6. díl) **11:35** Cesta k domovu **11:55** Z pokladů duše: Karel Řežábek - Křesťanství je náboženství vztahové [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** Jako hořčičné zrnko (2. díl) **13:00** Krůček po krůčku **13:30** Jak potkávat svět (8. díl): se Štěpánem Rakem a jeho synem Janem-Matějem **15:00** Kde dřevo voní láskou **15:15** Zprávy z Věčného města: 9. 8. 2013 **15:25** Platinové písničky (61. díl): Dechovka **16:00** Mikroregion Východní Slovácko **16:10** Tajomství klášterního života **16:35** Vlci v Lužici **17:10** Jeden den v Kocourkově **17:15** Obec Šúrovce **17:25** Učedníci a misionáři **18:00** Národní park Podjíví - povodí Klaprova potoka (10. díl) **18:15** Půtník **18:25** Sedmihlásky **18:30** Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce **18:40** Děti Tsunami **18:55** Živě s biskupem: Mons. František Václav Lobkowicz OPraem. **19:55** Z pokladů duše: Karel Řežábek - Křesťanství je náboženství vztahové **20:00** Cesta k andělům (72. díl): Andrea Kerestešová **20:50** V pohorách po horách - Hřčava **21:00** V tieni času **21:45** Don Bosco v Angole **22:05** Zprávy z Věčného města: 9. 8. 2013 **22:15** Lovci duší **22:45** P. Raniero Cantalamessa - Panna Maria - naše matka a sestra ve víře **23:35** Budu pomáhat: ICTUS **23:45** Planetshakers 2.

Neděle 11. 8. 2013: 6:15 Učedníci a misionáři **6:45** Ars Vaticana (16. díl) **7:00** Jak potkávat svět (8. díl): se Štěpánem Rakem a jeho synem Janem-Matějem **8:30** Kde dřevo voní láskou **8:45** Rok vína **9:10** Vlci v Lužici **9:40** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **10:00** Na koberečku **10:10** Obec Plavnica **10:30** Mše svatá z Plavnice/SK/[L] **11:35** Práce Charity v Mexiku **11:55** Z pokladů duše: P. Angelo Scarano Th.D. - Podobenství o marnotratném otci [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajské Noeviny (507. díl): 6. 8. 2013 **12:35** Zprávy z Věčného města: 9. 8. 2013 **12:45** Skanzen Strážnice **13:05** Platinové písničky (62. díl): Dechovka **13:40** Cesta k andělům (72. díl): Andrea Kerestešová **14:30** Budu pomáhat: ICTUS **14:35** Vzpomínky Ing. Jana Pince **15:10** ThLic. Veronika Barátová - Rodina jako obraz Boží **16:00** Ukrajinská zastavení **16:20** Hermie a neposlušná včela Buzby **16:55** Sedmihlásky (39. díl): Zahrajte mi, muziganti **17:00** Noeland (41. díl) **17:30** V posteli POD NEBESY V. (6. díl) **18:25** Zprávy z Věčného města: 9. 8. 2013 **18:35** Šovanek **19:10** Léta letí k andělům (58. díl): Jana Dominika Bohušová **19:30** Poselství svatých: František z Assisi **19:40** Přejeme si... **19:55** Z pokladů duše: P. Angelo Scarano Th.D. - Podobenství o marnotratném otci **20:00** Večer s osobnostmi: Svobodný člověk Václav Malý, Cesty Václava Havla, Rafael Kubelík [P] **21:15** Ars Vaticana (16. díl) **21:25** Příběh slovenské řeky **21:45** Živě s biskupem: Mons. František Václav Lobkowicz OPraem. **22:50** Jako hořčičné zrnko (2. díl) **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Cesta k domovu **0:25** Darkovice: křížovou cestou.

SVATÁ HORA - SRPEN 2013

15. 8. - Nanebevzetí P. Marie. Mše svatá v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00 hodin.

17. 8. - poutní slavnost - vigilie. Mše svatá a světelný průvod. Předchází latinské nešpory v 18.00 hodin v bazilice. Pravidelné mše svaté (v 7.00, 9.00 a 17.00) budou zachovány.

18. 8. - poutní slavnost. Mše svatá v 7.30, 9.00 (hlavní mše svatá, celebruje Mons. Miroslav kardinál Vlk), 11.00 (tichá) a 15.30 hodin.

27. 8. - 340. výročí posvěcení baziliky. Možnost získání plnomocných odpustků.

Centrum naděje a pomoci, o.s. Brno, Vodní 13 - programy:**PRAKTICKÁ PŘÍPRAVA KE KOJENÍ - 21. 8. a 28. 8. 2013**

Chcete kojit své miminko? Potřebujete řešit problémy s kojením? Připravili jsme pro nastávající maminky a maminky po porodu kurz o dvou lekcích, kde se dozví, jak na to, pochopí princip kojení, souvislosti a příčiny možných problémů.

NEPLODNOST - PŘÍČINY, ŘEŠENÍ - sobota 24. 8. 2013

I o prázdninách proběhne zajímavý kurz pro ty, kteří touží po miminku a hledají řešení bez invazivních postupů a zásahů. Bude to mít možnost nahlédnout na příčiny neplodnosti z jiného úhlu.

KURZ SYMPTOTERMÁLNÍ METODY PŘIROZENÉHO PLÁNOVÁNÍ RODIČOVSTVÍ (Kurz STM PPR)

Od 3. 9. 2013 zahajujeme cyklus čtyř na sebe navazujících setkání. Dvoudenní kurz proběhne **5. 10. a 9. 11. 2013.**

Účastníci mají možnost pod vedením zkušených lektorek se pro svůj osobní život naučit, jak se orientovat v zákonitostech lidské plodnosti, jak předcházet nechtěnému početí i jak řešit dosavadní nenaplněnou touhu po dítěti.

NAPROHEPL, úspěšná cesta k vlastnímu dítěti - sobota 19. 10. 2013

Akreditovaný odborný seminář pro lékaře a ostatní zdravotníky věnovaný problematice řešení neplodnosti bez IVF. Vycházíme z profesních zkušeností zahraničních odborníků a rádi se podělíme o naše zkušenosti z poradenství i z gynekologické ambulance.

Více informací o programech a přihlášky na www.cenap.cz.

POUŤ K PANNĚ MARIÍ KLOKOTSKÉ**Čtvrtek 15. srpna 2013**

10.00 hod. mše svatá • 17.00 hod. mše svatá s P. Václavem Hešem • 19.00 hod. varhanní koncert: J. Kastnerová - zpěv, V. Machoňová - housle, L. Šotek - varhany

Sobota 17. srpna 2013

8.00 hod. první mše svatá - P. Marek Dunda (koordinátor časopisu *Milujte se!*), po mši svatě přednáška v kostele: Nová evangelizace a časopis *Milujte se!* • **10.00 hod. hlavní mše svatá** - hlavní celebrant světící biskup českobudějovický Mons. Pavel Posád, po mši svatě přednáška v kostele: Nová evangelizace a časopis *Milujte se!* • 14.00 hod. **Efez, město Panny Marie, sv. Jana a sv. Pavla** - přednáška s promítáním, P. Pavel Zahradníček, Th.D. OMI • 15.00 hod. Klokotské hodinky a svátostné požehnání s krátkou adorací • 17.00 hod. mše svatá - P. Karl Zaiser OMI.

Od rána možnost přistoupit ke svátosti smíření. V sobotu dopoledne (8-13 hod.) bude ke kostelu přístup autem omezený.

Neděle 18. srpna 2013

10.00 hod. mše svatá - P. Pavel Zahradníček OMI, duchovní správce na Klokotech • 15.00 hod. zpívané Klokotské hodinky se svátostným požehnáním. Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné.

Liturgická čtení**Neděle 4. 8. - 18. neděle v mezidobí**

1. čt.: Kaz 1,2; 2,21-23

Ž 90(89),3-4,5-6,12-13

Odp.: 1 (*Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení!*)

2. čt.: Kol 3,1-5,9-11

Ev.: Lk 12,13-21

Slovo na den: Kdo mě ustanovil nad vámi soudcem nebo rozhodčím?

Pondělí 5. 8. - nez. pam. Posvěcení římské baziliky Panny Marie

1. čt.: Nm 11,4b-15

Ž 81(80),12-13,14-15,16-17

Odp.: 2a (*Plešejte Bohu, který nám pomáhá.*)

Ev.: Mt 14,13-21

Slovo na den: Bylo mu jich líto.

Úterý 6. 8. - svátek Proměnění Páně

1. čt.: Dan 7,9-10,13-14

nebo 2 Petr 1,16-19

Ž 97(96),1-2,5-6,9

Odp.: 1a,9a (*Hospodine kraluje, je povznesen nad celou zemí.*)

Ev.: Lk 9,28b-36

Slovo na den: Když se modlil, výraz tváře se mu změnil.

Středa 7. 8. - nez. pam. sv. Sixta II. nebo sv. Kajetána

1. čt.: Nm 13,1-2a,25-14,1,26-29,34-35

Ž 106(105),6-7a,13-14,21-22,23

Odp.: 4a (*Pamatuj na nás, Hospodine, pro náklonnost k svému lidu. Nebo: Ahejha.*)

Ev.: Mt 15,21-28

Slovo na den: Pane, pomoz mi!

Čtvrtek 8. 8. - památka sv. Dominika

1. čt.: Nm 20,1-13

Ž 95(94),1-2,6-7,8-9

Odp.: 8 (*Kéz byste dnes uposlechli jeho hlasu? Nezatvrzujte svá srdce!*)

Ev.: Mt 16,13-23

Slovo na den: Co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi.

Pátek 9. 8. - svátek sv. Terezie Benedikty od Kríže

1. čt.: Oz 2,16b,17b,21-22

Ž 45(44),11-12,14-15,16-17

Odp.: 11a (*Slyš, dcero, pohled a naslouchej!*)

Ev.: Mt 25,1-13

Slovo na den: Do nádobek olej.

Sobota 10. 8. - svátek sv. Vavřince

1. čt.: 2 Kor 9,6-10

Ž 112(111),1-2,5-6,7-8,9

Odp.: 5a (*Blaze muži, který se slitovává a půjčuje.*)

Ev.: Jan 12,24-26

Slovo na den: Odumře-li, přinese hojný užitek.

Duchovní programy a kurzy v exercičním domě na Svaté Hoře v roce 2013 (srpen - září)

Začátek	Konec	Název kursu	Exercitátor	Cena
12. 8. 2013 17.30 hodin	16. 8. 2013 8.30 hodin	Exercicie pro pedagogy, studenty atd. - „Boží pedagogika“	P. Petr Beneš CSsR	1510 Kč
19. 8. 2013 17.30 hodin	23. 8. 2013 13.00 hodin	„Žít podle Ducha“	P. Jan Sokulski, CSsR	1600 Kč
25. 8. 2013 17.30 hodin	31. 8. 2013 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	P. Miloslav Kabrda, SDB	2310 Kč
2. 9. 2013 17.30 hodin	6. 9. 2013 8.30 hodin	„Eucharistie - naše posvěcení“	P. Josef Andrejčák, O.Cr.	1510 Kč
16. 9. 2013 17.30 hodin	20. 9. 2013 8.30 hodin	„Jak prohloubit svůj duchovní život“	P. Josef Michalčík, CSsR	1510 Kč
26. 9. 2013 10.00 hodin	28. 9. 2013 13.00 hodin	Exercicie pro varhaníky a chrámové hudebníky, zpěváky	P. Christian Martin Pšenička, OPraem.	890 Kč
30. 9. 2013 17.30 hodin	4. 10. 2013 8.30 hodin	„Mistře, co dobrého mám dělat, abych získal věčný život?“	David Horáček, CSsR	1510 Kč

Přihlášky písemně na adresu: Římskokatolická farnost Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II - 591 • e-mailem na ex.dum@svata-hora.cz vyplněním formuláře na www.svata-hora.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY**3. - 10. SRPNA 2013**

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 4. 8.	PO 5. 8.	ÚT 6. 8.	ST 7. 8.	ČT 8. 8.	PÁ 9. 8.	SO 10. 8.							
Antifona	919	1029	934	1045	1452	1634	964	1077	1722	1941	1708	1924	1708	1924
Žalm	784	883	783	881	786	884	784	883	783	881	786	884	786	884
Ranní chvály:														
Hymnus	920	1029	935	1045	1452	1635	964	1078	1723	1941	1709	1926	1708	1925
Antifony	920	1030	935	1046	1453	1636	965	1079	981	1097	1710	1926	1463	1646
Žalmy	921	1030	936	1046	813	914	965	1079	981	1097	813	914	813	914
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	1454	1636	969	1083	1724	1942	1710	1926	1463	1647
Antifona k Zach. kantiku	708	799	1448	1630	1454	1636	969	1083	1724	1943	1710	1927	1463	1647
Prosby	924	1034	939	1050	1454	1636	969	1084	1724	1943	1711	1927	1711	1927
Závěrečná modlitba	708	799	1448	1630	1455	1637	1461	1643	1462	1645	1712	1646	1463	1647
Modlitba během dne:														
Hymnus	925	1035	940	1051	1455	1638	970	1085	986	1103	792	890	792	890
Antifony	925	1036	940	1051	1456	1638	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	927	1038	943	1054	1456	1638	973	1088	989	1106	1713	1930	1713	1930
Závěrečná modlitba	708	799	943	1054	1455	1637	973	1088	990	1106	1712	1646	1463	1647
Nešpory:														
SO 3. 8.														
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	1457	1639	975	1090	1727	1946	1714	1932
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	1457	1640	976	1091	992	1109	1715	1932
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	1457	1640	976	1091	992	1109	1715	1932
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	1459	1642	979	1094	1730	1949	1717	1934
Ant. ke kant. P. M.	708	799	709	799	1448	1630	1459	1642	979	1094	1731	1950	1717	1935
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	1459	1642	979	1095	1731	1950	1718	1936
Záv. modlitba	708	799	708	799	1448	1630	1455	1637	1461	1643	1462	1645	1712	1646
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

STOLNÍ KALENDÁŘ NA ROK 2014

S MATKOU TEREZOU

Liturgické kalendárium a čtení Jiří Kočenda • Úvodní slovo P. Jaroslav Brož • Redakce Věra Mrtvá a Daniel Dehner

Týdenní stolní kalendář na rok 2014 s občanským a liturgickým kalendáři. Obsahuje mnoho potřebných informací k prožívání liturgického roku: souřadnice liturgických čtení na každý den v roce, vyznačení liturgických barev, označení zasvěcených svátků, prosebných a oputkových dnů přímo v kalendáři. Citáty pro jednotlivé týdny byly vybrány z myšlenek Matky Terezy. Přivádějí nás především k zamyšlení nad vztahem k druhým lidem a k sobě samému. Součástí kalendáře jsou také informace o slavení prvních čtvrtků, pátků a sobot.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Kroužková vazba, 240x165 mm, 59 Kč*

podílejí na lásce Boha k člověku a jeho tvůrčím konání. Varuje též před zneužíváním sexuality a na životních příbězích a svědectvích ukazuje, jaké dramatické důsledky přináší sobecké a nezodpovědné zacházení s tělem vlastním i druhého člověka. Každého přitom vnímá jako milované Boží dítě, nikoho neodsuzuje, ale vybízí k důvěrnému vztahu s Bohem a k úctě k sobě i k druhým.

*Karmelitánské nakladatelství • Druhé vydání
Brož., 117x180 mm, 200 stran, 219 Kč*

PRÁZDNÉ RUCE

Maria Calasanz Ziescheová • Z němčiny přeložila Alžběta Sirovátková • Odpovědný redaktor Jakub Sluka

Slavný román o životě opata Berna z Reichenau (1008–1048). Lotriřan Berno, vzdělaný mnich z říšského opatství na Prümü v Eifelu, je jmenován opatem polorozpadlého kláštera na ostrově Reichenau na Bodamském jezeře. Nezdá se, že by měl pro těžký úřad valné předpoklady, ale skrze mnohé zkoušky dozrává v dobrotivého a moudrého otce svých mnichů i prostých lidí na ostrově. V roli opata se setkává s mocnými tehdejší doby, jeho cesty ho zavedou do mnohých evropských měst, vždy se ale rád vrací na svou milovanou Augii.

*Karmelitánské nakladatelství
Druhé vydání, v KNA první, upravené
Brož., A5, 192 stran, 220 Kč*

NOVINKY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

TVÉ TĚLO JE STVOŘENO PRO LÁSKU

Daniel Ange • Z francouzštiny přeložili Gabriela Šimčíková a Jiří Kaplan • Revize překladu a odpovědná redaktorka Eva Jelínková

Autor hovoří o lidské sexualitě otevřeně, ale přitom ohleduplně a citlivě. Představuje ji jako velký dar, kterým se lidé aktivně

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.